

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Έπιφυλάξεις

Πρώτη έκδοση, Άθήνα 1998
Έκδόσεις Δόμος

ISBN 960-353-049-2

Στοιχειοθεσία και έκτύπωση
Τυπογραφικό έργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 10680 Άθήνα, Τηλ. (01) 3605532, Fax (01) 3637304
Καστριτσίου 10, 54623 Θεσσαλονίκη, Τηλ. (031) 240431, Fax (031) 287622

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

ΠΡΟΧΟΡΟΣ Α.Ε., Μαυρομιχάλη 64, 10680 Άθήνα,
Τηλ. (01) 3616226, Fax (01) 3624412

Σ. Σ. Χαρκιανόκης

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, 1978
Παραλήρημα τοῦ νότου, 1979
Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, 1980
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, 1982
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, 1983
Τροπικὰ ἰδιόμελα, 1984
Μεροληψίες, 1985
Ἐν γῆ ἄλλοτρία I, 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, 1987
Χέρια σκιᾶς, 1988
Διάκριση πνευμάτων, 1989
Νοσταλγία παραμέτρων, 1990
Ἐν γῆ ἄλλοτρία II, 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 1991
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 1992
Σπασμένοι συνειρμοί, 1993
Ὑγρὰ τοπία, 1994
Τεφρὲς ἀκτές, 1995
Ἐν γῆ ἄλλοτρία III, 1996
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, 1996
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, 1997

Στὴν Ἀθηνᾶ
Πένθος ἀπαρηγόρητο

Ὁρύσσω προφητεῖες, ἀνασκάπτω διλήμματα

N. Καρούζος

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Εἶναι ὅλα ἐκεῖνα πού τὰ διαισθάνεσαι
καὶ δὲν τολμᾷς νὰ τὰ ὀνομάσεις
ὄχι γιατί ἀγνοεῖς τὰ χαρακτηριστικά
ἀλλὰ γιατί φοβᾷσαι
ὅτι μόλις προφέρεις πλήρες ὄνομα
θὰ σπεύσουν νὰ παραταχθοῦν ἀπέναντί σου
ἀντιδικώντας
ὡς τὴν ὕστατη ρανίδα αἵματος.
Δίδεις λοιπὸν μιὰ ἀμυδρὰ ὑποψία
ὅπως τὸ πρόχειρο σκίτσο
τοῦ καταζητούμενου ἀγνωστού δράστη
 κι ἐπικαλεῖσαι σιωπηρῶς
 νὰ βοηθήσουν στὴ σύλληψη
ὅσοι καταδικάζουν τὸ ἔγκλημα.

Sydney - Melbourne 31-12-96

ΚΟΥΡΑΣΗ

Γνωστή σέ ὅλους, ὅμως ποικίλλει στὸν καθένα
ἀνάλογα μὲ τὴν ἀντοχή.

Μιά ἄλλη αἴσθηση τῆς ματαιότητος
ὑποψία πὼς ὅλες οἱ κινήσεις
κι ὄχι μονάχα οἱ ἀτομικὲς
γίνονται στὸ κενό.

Ἔτσι ποὺ δὲν ὑπάρχει φάρμακο
μῆτε γιατρὸς νὰ βεβαιώσῃ
τὴν βιωμένη διάγνωση,
τὸ φῶς ποὺ φθίνει γίνεται λαιμητόμος
ἢ σιωπὴ ποὺ ἀπλώνεται
ὡς τὰ βάθη τοῦ ὀρίζοντα
μακάβρια ἀδιάβαστη μυθιστορία.

Melbourne-Sydney 3-1-97

ΤΑ ΕΥΘΕΩΣ ΑΝΑΛΟΓΑ

Συλλέγω ἀθόρυβα τὰ δάκρυα ἔνοχος ὄλων τῶν δακρύων

Ἄν. Εὐαγγέλου

Ὁ ἄνθρωπος ἀσκεῖ ἐνεργῶς
τὸ θρυλούμενο πρωτεῖο στή φύση
κατὰ τὸ μέτρο πὺ γνωρίζει
καὶ μπορεῖ νὰ ὁμολογεῖ
τὸ ἰσόποσο τῆς εὐτέλειας
πὺ χρεώνεται
σὲ κάθε ἔκπτωση.

Sydney-Brighton Le Sands 4-1-97

Ο ΦΟΝΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΗΣ

*Τὸ γέλιο ἦταν μιὰ ἔκφραση θριάμβου
γιὰ ἓναν ἔκπτωτο δίδυμο ἀδελφό.*

Miroslav Holub

Φίλοι πὸ ἤξεραν τὴν ἀδυναμία του
γιὰ τὴν θάλασσα
φρόντιζαν πάντα νὰ τὸν συμβουλεύουν
νὰ μὴ στέκει πολὺ στὴν ἀποβάθρα
ιδίως ὅταν δὲν ὑπῆρχαν περαστικοί.
Ὁ μαγνήτης τοῦ ὑγροῦ στοιχείου
ἀσκοῦσε πάνω του ἔλξη πιὸ ἰσχυρὴ
ἀπ' ὅση τὸ φεγγάρι στοὺς σεληνιαζόμενους.
Ἔτσι, πὸ ἔπεσε ἀθόρυβα στὸ νερὸ μιὰ βραδιά
μαζὶ μὲ τὰ φῶτα τῆς ἀποβάθρας,
μόνο πὸ ἐκεῖνα τὸν ἄφησαν στὸ βυθὸ
γιὰ νὰ συνεχίσουν
νὰ διπλασιάζονται κάθε βράδυ.

Sydney - Brighton Le Sands 4-1-97

ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ

Τί θλιβερή κατασκευή και τούτη!
Ἀντίφαση ἐξίσου και εἰρωνεία
ὄχι μονάχα μέσα στ' ὄνομα
ἀλλὰ και στὸ ἴδιο τὸ πράγμα
ἂν ἐξαιρέσουμε τὸ δοτὸ ὕψος
τοῦ φευγαλέου μετεωρισμοῦ.

Sydney - Brighton Le Sands 5-1-97

ΚΑΤΑΡΓΗΜΕΝΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

Τὸ χάος μετατρέποντας σὲ ρίγος

Σπ. Βρεττός

Πρὶν ἀπὸ μᾶς οἱ ποιητές εἶχαν τὸ δικαίωμα
νὰ διευρύνουν τοὺς ὀρίζοντες τοῦ παράλογου
ψηλαφώντας τὰ κράσπεδα τοῦ πεπρωμένου·
τοὺς ἀναγνώριζαν ἄλλωστε σχεδὸν εἰδικὴ ἀποστολὴ
ν' ἀνοίγουν τρύπες ἢ ρωγμὲς διεξόδου
σὲ κάθε τοῖχο πού ὀρθώνεται βουβὸς
μπροστὰ στίς ἀπορίες τοῦ πληγωμένου.
Σήμερα θεσμοθετημένα προνόμια δὲν ὑπάρχουν
γκρεμίστηκαν ἀπὸ μόνα τους τὰ στεγανά
τὸ παράλογο δὲν χρειάζεται πιὰ
τὴν δική μας παρέμβαση
νὰ πάρει τίς ὀριστικὲς διαστάσεις του.

Sydney - Brighton Le Sands 5-1-97

ΟΙ ΚΑΘΑΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΣΕΑ

Ὁρες ὑπερανθρώπως ἐπικίνδυνες
ἐπιβάλλουν νὰ φυλαχθεῖς πρηνηδὸν
ἀπ' τῆ συνωμοσία τῶν ἐνστίκτων.
Μὴν τολμήσεις ν' ἀντισταθεῖς ὄρθιος
μήτε νὰ μιλήσεις
ἀκόμη καὶ σ' ἀνύποπτους περαστικούς
πρὶν δεῖς νὰ διαγράφονται στὸν ὀρίζοντα
ἀσφαλῆ τὰ σημεῖα
πὼς τελεσφόρησαν, ἔστω γιὰ λίγο,
οἱ καθαρμοὶ τοῦ Περσέα.

Sydney - Brighton Le Sands 7-1-97

ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ

Τριάντα πόντους κάτω από τὴν ἄμμο
στὴ Δυτικὴ ἀκτὴ
βρέθηκε τώρα νόμισμα τῶν Πορτογάλων
δείχνοντας πῶς ὁ Captain Cook
δὲν ἄνοιξε παρθένους δρόμους
τριακόσια χρόνια ἀργότερα.
Ὅμως ἡ Ἱστορία δὲν θ' ἀλλάξει
οὔτε ἀπ' αὐτὴ τὴν πολύτιμη μαρτυρία·
τὴν εἶδηση τοῦ ἀσημένιου νομίσματος
ἔχει πρὸ πολλοῦ ὑπερακοντίσει
ὁ χρυσὸς κανόνας τοῦ Δημοσθένη.

Milton N.S.W. 9/10-1-97

ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πότε θά ξημερώσει ένα πρωί
πού ὅλοι
θά ξεχάσουν νά μετροῦν
γιὰ νά μποροῦν νά θαυμάζουν!
"Ὅσο τὸ μέτρημα ἦταν κλιμάκωση
τῶν δακτύλων
ἡ βουλιμία δὲν ξεπερνοῦσε
τὸν φυσικό μας ὀρίζοντα.
Ποιὸς λοιπὸν μπόρεσε νά μᾶς κόψει
τὰ δάκτυλα
χωρὶς καμιὰ διαμαρτυρία;

Sydney - Brighton Le Sands 11-1-97

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

“Όσο βαθύτερη ἡ σκιά
τόσο πιό καθαρόαιμη ἀδελφή τοῦ θανάτου.
Ποιὸς νόμος ἔδесе γιὰ πάντα
ζωὴ καὶ φῶς;
“Αν ὅπως εἶπε ὁ Χριστὸς
ὁ ὀφθαλμὸς εἶναι ὁ λύχνος τοῦ σώματος
τότε ἡ ζωὴ γεννιέται μὲς στὰ μάτια
καὶ ἡ ζωὴ πεθαίνει μὲς στὰ μάτια.
Μὰ πάλι ποιὸς μπορεῖ νὰ λησμονήσει
τὸ «μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες»
ἢ ἀκόμη «ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται»!

Sydney - Brighton Le Sands 13-1-97

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ

*Νὰ μὴ μιλήσω διόλου στὸν καπνὸ
γιατὶ εἶναι ὑπνοβάτης καὶ θὰ πέσει*

Κ. Δημουλᾶ

Αὐτὸ τὸν ὄρκο τὸν δώσαμε ἐκ γενετῆς
πρὶν ἔχουμε ἀκόμη διδαχθεῖ λέξεις
κι ὀνόματα
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν μᾶς καταλαβαίνουν
παρὰ μονάχα παραπλήσιοι ὑπνοβάτες.
"Όταν βέβαια λήξει ἡ θητεία
καὶ καθεὶς γίνεται πάλι ὄρυκτὸ
πιάνει τοὺς πάντες μιὰ περίεργη νοσταλγία
ν' ἀπαγγείλουν στίχους
ἐξευμενίζοντας τὸν καπνὸ.
Κι ἐμεῖς, πρώτη φορὰ χωρὶς λόγια
χλευάζουμε τὴν ὑστερία.

Sydney-Brighton Le Sands 14-1-97

Η ΥΓΡΗ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

Τὸ χέρι μου ἔμαθε τὴ σαγήνη τοῦ βάρους...

Δ. Παπαδίτσας

Στὴ θάλασσα τὰ σίδερα
εἶναι ἀκόμη πιὸ σκληρὰ
πιὸ ἀποτρόπαια
κι ἄς λέν πῶς δῆθεν τὰ σηκώνει
τὸ νερὸ
σὰν καρυδότσουφλα.
Σώματα μὲς στὴ θάλασσα
ὅταν δὲν εἶναι ψάρια
ὅταν δὲν εἶναι βράχια ποὺ ἀδελφώνονται
καθὼς συμπάσχουν μέρα νύχτα
μὲ τὰ κύματα
γίνονται ξένη δύναμη καὶ μάχονται
τὴν ἀδιαλλαξία τῆς ὑγρῆς παρθένου.

Sydney - Brighton Le Sands 21-1-97

Η ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΩΜΑ

"Αρωμα εἶναι ἡ γλῶσσα κι ἐξατμίζεται
μὲ τοῦ καιροῦ τὸ πέρασμα
ἄρωμα καὶ τὸ παίρνουνε
οἱ τέσσερις ἀνέμοι·
σφίξτε τὰ δόντια κι ὅσο γίνεται
λιγότερο ἀναπνέετε
ὥς νὰ περάσει τοῦτο τὸ μελτέμι.

Sydney-Brighton Le Sands 22-1-97

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

Μὲ ὑποβαθμισμένους μαστοὺς τὸ σῶμα τοῦ ἄνδρα
μοιάζει φρικτὰ ὑπανάπτυκτο
κάνοντας καὶ τὴν ψυχὴ νὰ πιστεύει

πῶς μειονεκτεῖ

μπρὸς στὸ ἰσόθεο προνόμιο

τῆς μητρότητας.

Ὅποιος δὲν ἔμαθε νὰ παραιτεῖται οἰκειοθελῶς

εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος

δὲν θὰ μπορέσει ν' ἀγαπήσει ἐκτενῶς

οὔτε μὲ ἔνστικτο γάτας.

Δρόμοι πού δὲν πατήθηκαν μέχρι ἀφανισμοῦ

σὰν σῶμα μητρικὸ στὴν κυοφορία

δὲν ἔχουν ἀρκούντως ἰσοπεδωθεῖ

γιὰ ὀλόκληρο θαῦμα.

Sydney - Brighton Le Sands 26-1-97

ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ

Μᾶς ἀπειλοῦν πῶς σὲ λίγο θὰ νοσταλγήσουμε
τὴ μορφὴ τοῦ βιβλίου
καθὼς ἓνας ἄνεμος εἰκονοκλάστης θὰ ξεσχίσει
ὅλες μαζὶ τὶς σελίδες
κι ἡ φωνὴ μας θὰ ἔχει βουλιάξει
σ' ἓνα πηγάδι σκοτεινὸ
ἀπ' ὅπου μόνο διακόπτῃς ἢ μαγικὴ βελόνα
θὰ μπορεῖ νὰ ἐπιτελέσει στιγμιαῖο θαῦμα.

Sydney - Brighton Le Sands 28-1-97

ΤΟ ΕΠΑΡΚΕΣ ΝΕΥΜΑ

*Διηγήματα μιᾶς μόνο φράσεως
ἢ μιᾶς μόνο ἀράδας*

Italo Kalvino

Φτάσαμε ἐπὶ τέλους
σὲ κάποιας μορφῆς ὀλοκλήρωση·
ὄχι πιά ἐκτενεῖς περιγραφές
ὑπαινιγμοὶ ἀνευλαβεῖς
διασπαστικὲς παρεκβάσεις.
Τὸ ἐπαρκὲς νεῦμα
βέλος ἀλάθητο
ὁδηγεῖ ἐν εὐθυβολίᾳ πρὸς
ὅλες τὶς κατευθύνσεις
κρατώντας τὸ λόγο ὀλοζώντανο
ὥστε νὰ μὴν ἐμφιλοχωρήσει
οὔτε γιὰ κλάσμα δευτερολέπτου
θανατερῆ ὑπνηλία
ἀπὸ περιττὴ ἐπανάληψη.

Sydney - Melbourne 29-1-97

ΛΥΡΙΚΗ ΠΡΟΕΚΤΑΣΗ

Ποίηση εἶναι νὰ τρῶς ψωμί
καὶ νὰ φυτρῶνουν στὰ σπλάχνα σου
 χλωρὰ τὰ σπαρτὰ
 πού ἔχαν δώσει τὸ στᾶρι.
Νὰ βλέπεις τὸν ἥλιο νὰ βασιλεύει
 καὶ νὰ μὴ θλίβεσαι
ξέροντας πῶς τὴν ἴδια ὦρα ἀνατέλλει
 σ' ὅσους ὑπέστησαν
 τὴν πιὸ πρόσφατη νύχτα.
Ν' ἀκοῦς σὰν κρωγμὸ παγωνιοῦ τὸ κλειδὶ
 στὴν σκουριὰ τῆς ἐξώπορτας
καὶ νὰ βλέπεις τὰ χρώματα
 τῆς οὐρᾶς
ποὺ νίκησαν κατὰ κράτος
 τὸ οὐράνιο τόξο!

Sydney - Brighton Le Sands 7-2-97

ΠΡΑΣΙΝΑ ΧΕΡΙΑ

*Μὲ κίνδυνον ν' ἀγγίξω μιὰ εὐτυχία
Ἐλύτης*

Ἐπὶ καιρὸ μετρῶ τὰ χρόνια
 ποῦ μοῦ μένουν
 καὶ τὰ βγάζω ἐλάχιστα
καὶ μὲ τοὺς πιὸ αἰσιόδοξους ὑπολογισμούς.
Ὅμως κανένας φόβος ἢ δυσφορία
δὲν θὰ μοῦ ἀλλάξουν τὸ φρόνημα
 εὐγνώμονος δούλου.
Δέχτηκα ἀπὸ τὴ χούφτα τοῦ Θεοῦ
 σὰν τὸν σπυργίτι νερὸ καὶ σπόρους
κι ὅταν ἡ κάθε μέρα ἔφευγε γιὰ πάντα
δὲν καταδέχτηκα νὰ τὴν ἀτιμάσω
συγκρίνοντάς τὴν μὲ κάποια ἄλλη.
Ἄλλωστε ἤμουν κι ὁ μόνος ποῦ ἤξερα
 ἀπὸ πρῶτο χέρι
πὼς εἶχα ἤδη δεχθεῖ περισσότερα
 ἀπ' ὅσα θὰ μπορούσα
 νὰ περιμένω!

Sydney - Brighton Le Sands 9-2-97

Η ΝΥΧΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΧΝΑΣΜΑ

Καί λέω, νά 'τη ή νύχτα πού κατεβαίνει,
τσακάλι πού ἔχασε λαγὸ
μέσ στα στενά τοῦ δάσους.

Γ. Μαρκόπουλος

Δὲν εἶναι δυνατὸν νά πιστεύεις
σέ ζῶντα Θεὸ
καί νά φοβᾶσαι τόσο τῆ νύχτα
ἀδιάφορο ἂν εἶναι κτισμένη
ἀπὸ σκοτάδι πυκνὸ
ἢ ἀπὸ ἀγερικὰ καὶ φαντάσματα.
Δὲν ἀποκλείεται διόλου
ἡ νύχτα νά 'ναι τέχνασμα
γιὰ ν' ἀξιωθεῖς νά μαζέψεις ἐπιτέλους
τὸν ἐσκορπισμένο σου νοῦ
ἀπ' τὶς ἀσωτεῖες τῆς μεσογειακῆς ἡλιοφάνειας
ἐλευθερώνοντας ἔστω τὴν τελευταία στιγμή
τὸ φῶς πού ἀντισταθμίζει ἴσο σκοτάδι.

Sydney - Redfern 11-2-97

Ο ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἐπὶ ῥῆξά ριψοκίνδυνος
γι' αὐτὸ κιάλας ἀγάπησα τὸν κόσμον.

Τ. Λειβαδίτης

Ἄν δὲν ἐτόλμησες ν' ἀπορρίψεις
ἐκ τῶν προτέρων τὸν κίνδυνο
ρίχνοντας δηλαδὴ τὸν ἑαυτὸ σου ἀνεπιφύλακτα
σὲ κάθε κίνδυνο
γιὰ τὰ λίγα ποὺ διδάχθηκες καὶ πιστεύεις
δὲν πρόλαβες ἀτυχῶς νὰ κατακτήσεις
φρόνημα ἐλευθερίας
διεκδικώντας μιὰ ζωὴ
ὀλόκληρη σὰν τὸν θάνατο.

Sydney - Brighton Le Sands 12-2-97

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Ἐμεῖς κρατοῦμε ἀκόμη ἀνεξαργύρωτη
τὴν εὐγένεια τῆς φυλῆς
ἂν ὄχι στὴν ψυχὴ καὶ τοὺς τρόπους
τουλάχιστον στὴν ἀμφίεση.
Μὴ στέργοντας ν' ἀφήσουμε ἀκάλυπτα
σὲ βέβηλη θέα
καμιὰ πλευρὰ τοῦ σώματος
μέρη αἰδέσιμα μὴ φωνητά,
μιλοῦμε ἀκόμη γιὰ ἄμφια καὶ λατρεία
ὄχι ἀπλῶς γιὰ ἐνδύματα καὶ ροῦχα
ἢ ἄλλα σκευάσματα μιᾶς μόνης χρήσεως.

Sydney-Perth 14-2-97

ΕΡΩΣ ΑΣΙΓΑΣΤΟΣ

Πλάστηκα νὰ ἐρωτεύομαι τὴ σύμπτωση

Δ. Παπαδίτσας

Τοῦτος ὁ ἔρωτας ἀπ' τὴ φύση τοῦ ἀσίγαστος
καθὼς ἔρχεται ἀπ' ἔξω
ὔψος καὶ βάθος ἀπρόσιτο
φῶς ἐκτυφλωτικὸ - πρωτόγονο σκοτάδι
κι ὅταν ἡ σύμπτωση τέμνει
θαλερὲς ἑτερότητες
δὲν μένει τόπος γιὰ τὸ τυχαῖο.

Sydney - Perth 14-2-97

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΑΠΗΧΗΜΑ

Τώρα πού δὲν κινεῖται πιά
 μὲ βήματα φθαρτὰ
καθὼς κι ἐκεῖνος ἔγινε Συναξάρι
 μπορεῖς ν' ἀκούσεις
τὸ πλήρες ἀπήχημα τῆς φωνῆς του
ἀπὸ τὴν ἀμφισβήτηση ὡς τὸν θαυμασμό.
Οἱ καλαμιές πού θυμᾶσαι
στὴν ἀπὸ δῶ μεριά τοῦ νεροῦ
πολλές φορές εἶχαν γίνει παράσιτα
 ἀνυπέρβλητα
στὴν καθημερινή ἐπικοινωνία
κι ἔπρεπε νὰ μεσολαβῆσει ἡ με-
 γάλη πυρκαγιά
νὰ φωτίσει ὀλόκληρη τὴν ἀπέναντι ὄχθη.

Perth-Sydney 17-2-97

ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

Ίσημερία μιᾶς ὥρας ἀνάμεσα στὴ Γῆ καὶ τὸν ἄνθρωπο

Saint - John Perse

Ζητᾶς πολὺ
μιὰ ὀλόκληρη ὥρα εἶναι πολὺ
ἀνάμεσα στὸ ἱερὸ τέρας ποὺ μένει
καὶ τὸ φτερωτὸ ζώφιο
ποὺ ἀνασαίνει γιὰ λίγο στὸ φῶς
γιὰ νὰ ταυτισθεῖ στὴ συνέχεια
μὲ τὸ μητρικὸ σῶμα
ὀριστικά κι ἀδυσώπητα.
Γι' αὐτὸ τὸ πανηγύρι στὸ φῶς
θὰ μᾶς ἔφτανε
ἔστω πέντε λεπτῶν Ίσημερία.

Sydney - Brighton Le Sands 19-2-97

ΟΠΩΣ Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ Ή ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ

*Ὁ ποιητὴς τοῦ ἀορίστου δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι
παρὰ ὁ ποιητὴς τῆς ἀκρίβειας.*

Italo Kalvino

Θὰ προσπαθήσεις πάντα τὸ καλύτερο
καταγράφοντας τοὺς κραδασμοὺς τῆς
καρδιάς σου
χωρὶς νὰ ἐξαντλεῖσαι σὲ περιγραφὲς
ποὺ μπορεῖ νὰ ποικίλλουν
ἀπὸ παρατήρηση σὲ παρατήρηση.
Αὐτὸς δὲν ἀποκλείεται νὰ μὴν εἶναι
ὁ τρόπος
ποὺ θὰ περίμενε ὁ πολιτικὸς
ἢ ὁ ἐπιστήμονας
—αὐτοὶ ἔχουν σταθερὴ πελατεία·—
ὅμως ἐκθέτοντας γενικὲς ἀξίες
παράλληλα μὲ τὶς ἀγνωστες σκοπιμότητες
ἴσως πλησιάσεις τὴν ἀλήθεια τοῦ βάθους
ἀκαριαῖα
ὅπως ὁ κεραυνὸς τὸ στόχο του
ἢ τὸ γεράκι.

Sydney - Brighton Le Sands 19-2-97

EQUINOX

Ἐμεῖς λατρεύοντας τὸ φῶς
μετροῦμε τὸ ἰσοζύγιο τῆς ἡμέρας
καὶ τὸ λέμε ἰσημερία.

Ἐκείνους τί τοὺς ἔχαμε
νὰ μετροῦν τὸ σκοτάδι
ὀνομάζοντας ἰσονυχτία
τὸ νοητὸ μεταίχμιο;

Gold Coast 21-2-97

ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Μπροστά σχεδὸν ὄρθιος
ὁ ἀφρισμένος ὠκεανὸς
κι ἀπὸ πάνω του χρυσὴ πελώρια τρύπα
 ἢ σελήνη ἀτάραχη
σὰ νὰ 'ναι ὁ δίκης ὀφθαλμὸς
 ὅς τὰ πάνθ' ὄρᾳ.

Ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ δηλώσει
 χωρὶς νὰ θεωρηθεῖ ἀχαριστία
πὼς σὰ διαμερίσματα τοῦ ἐνδέκατου ὀρόφου
 ἢ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα σου
 εἶναι σὲ πλήρη ἀμηχανία;

Gold Coast 22-2-97

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΤΟ ΕΚΤΟΠΙΣΜΑ

Τὸ πλοῖο φάντασμα δὲν φαινόταν ἀπόψε
στὴν εἴσοδο τοῦ Botany Bay·
ποιὸς ξέρει ἂν τό 'κρυβε ἡ ὀμίχλη
ἢ ἀπλῶς μετέφερε ἄλλοῦ
τὸ σημειωτό του ἐκτόπισμα.
Πάντως τὰ φῶτα κι ἀπὸ τὶς δυὸ ἀκτὲς
ἐπέμεναν
σὲ μιὰ σχεδὸν συνωμοτικὴ ἀλληλεγγύη.

Sydney-Brighton Le Sands 24-2-97

ΑΠΛΩΣ ΑΜΗΧΑΝΟΙ

Μὲ πόση ἄνεση μιλοῦνε σήμερα
για βιολογικὸ καθαρισμό
τῶν ἀψύχων.

Κι ἐμεῖς ἀκόμη ψάχνουμε
τραυματισμένοι
νὰ βροῦμε ἄκρη στὸ χάος τῆς βιολογίας
μένοντας πάντα στὸ τέλος
ἀπλῶς ἀμήχανοι!

Sydney - Brighton Le Sands 24-2-97

ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

*Οί ἄρρωστοὶ ξεχωρίζουν ἀναμεταξύ τους
οἱ ὑγιεῖς εἶναι ἴδιοι.*

N. Καρούζος

Ἔτσι ποὺ τοὺς ἰσοπεδώνει ὅλους ἡ ὑγεία
εἶναι νὰ τὸ σκέφτεσαι κάθε φορὰ
πῶς νὰ εὐχῆθεῖς χρόνια πολλὰ
χωρὶς νὰ προσβάλεις τὸν παραλήπτη.
Φτάσαμε λοιπὸν στὴν ὠριμότητα
νὰ ἐπιζητοῦμε μιὰν ἀρρώστια
γιὰ ν' ἀποκτήσουμε πρόσωπο·
ποιὸς εἶπε πῶς δὲν εὐδοκίμεῖ πιὰ
σ' ἐμᾶς
ἡ τέχνη τῆς Ἀγιογραφίας;

Sydney - Brighton Le Sands 25-2-97

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Συνήθως οί πολλοί τήν περιμένουν
σάν ὀχληρῆ συνέπεια τοῦ σήμερα
ἢ τοῦ χθές
μέρα τοῦ ἀνθρώπου κι ὄχι τοῦ Θεοῦ
κλεμμένο φρούτο καί φοβοῦνται τή γεύση του.
Ἐσὸ τήν περιμένεις μὲ τὰ παιδιὰ
ἀπροϋπόθετη ἀδιάδοχη βασιλεία·
κρυμμένη πάντα στή χούφτα τοῦ Θεοῦ
μένει μιὰ νέα ἔκπληξη
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς
τοῦ παιδὸς ἡ βασιλεία.

Sydney - Brighton Le Sands 3-3-97

ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΠΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἡ βαθύτερη μουσική τῶν χειρῶν
εἶναι πῶς μοιάζουν μὲ περιστέρια.
Τὰ δάχτυλα ἔχουν εὐγένεια αὐτοτελεῆ
κι ἀρωματίζουν ἀόριστα τὸν ἀέρα
καθὼς κινοῦνται ἐν συνδυασμῶ ἢ ἀνεξάρτητα
νὰ μεταφράσουν τὴν τεταμένη παλάμη
σὲ διαλεῖπον αἶνιγμα.

Τὰ νύχια ἐπιφάνειες στιλπνές
ἐπιφωνήματα στὴν ἄκρη τοῦ δέρματος
ώραῖζουν τὴ μοναξιά ραβδώσεων καὶ πόρων
μὲ διεξόδους φωτὸς πρὸς τὸ ἀπέραντο πέλαγος.

Sydney - Brighton Le Sands 11-3-97

ΕΡΩΤΗΜΑ ΣΕ ΚΛΙΜΑ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ

Κάθε πρωὶ πρὶν σημειώσω σὲ χαρτὶ
τὶς πιὸ ἐπείγουσες ὑποχρεώσεις τῆς ἡμέρας
ὅπως παιδὶ ὅταν μ' ἔστελνε ἡ μάνα

στὸν μπακάλη

μ' ἓνα μακρὸ κατάλογο γιὰ ἐδώδιμα

καὶ ἀποικιακὰ

βαθὺ ἐρώτημα μὲ μουσκεύει

σὲ κλίμα ἐπιφωνήματος:

Τί θὰ γινόμασταν χωρὶς ἀναλογίες!

Ὅσο ἡ θητεία μου προχωρεῖ πρὸς τὸ τέλος

ὅσο περισσότεροι φίλοι ἀποχαιρετοῦν

τόσο ἐξοικειώνομαι κι ἐγὼ μὲ τὸ τέλος.

Sydney - Brighton Le Sands 14-3-97

Η ΣΙΩΠΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΥΣΙΑ

Μὴ μιᾶς ἄλλο
εἶπες ἤδη πολλὰ
καὶ πρέπει κάποτε νὰ σωπαίνεις.
Ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι ἀπουσία
εἶναι ἄσκηση σὲ ταπείνωση
συμπιέζει τὴν ἔνταση τῆς ψυχῆς
καὶ πυκνώνει τὸ λόγο.
Ὅταν μιλήσεις
ὕστερ' ἀπὸ μακρὰ σιωπὴ
θὰ καταλάβεις τὴ διαφορὰ
καὶ θὰ σωπαίνεις συχνότερα·
τότε μονάχα θὰ ἔχεις μάθει νὰ μιᾶς
ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Sydney-Brighton Le Sands 19-3-97

ΧΡΟΝΙΚΟ ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Ήταν μιὰ νύχτα πού τήν ρούφηξαν τ' ἀστέρια
μέχρι τρυγός·
ὕστερα καθὼς εἶχαν στομαχιάσει
ἀπὸ σκοτάδι καὶ θλίψη
δοκίμασαν νὰ φυτευθοῦν χριστουγεννιά-
τικα δέντρα
γύρω ἀπὸ τὴ νεοσκαμμένη χωματερὴ
τὸ συλλογικὸ τάφο
στὴ γειτονιά τῶν ἀνθρώπων.

Sydney - Brighton Le Sands 22-3-97

POST EVENTUM

*Πρὶν ἀπ' τὸν χρόνο τῶν σχοιनिῶν καὶ μαστιγῶσεων καὶ ὄδυρμῶν
δῶσε μας τὴν εἰρήνη σου.*

T. S. Eliot

Ἔτσι μιλοῦνε μόνο οἱ Προφῆτες
ἐμεῖς οἱ ἄλλοι πού μᾶς κόβουν τὸν ὀρίζοντα
 πυκνὲς ἀδιαπέραστες ἀναθυμιάσεις
ἀπὸ τὸ συνεχὲς ὠράριο στὶς ἀγοραῖες συναλλαγές
μποροῦμε νὰ συμβιβαστοῦμε μὲ πολὺ λιγότερα
 διεκδικώντας μόνο τὰ δεδουλευμένα.
Ὁ χρόνος τῶν σχοιनिῶν καὶ μαστιγῶσεων καὶ ὄδυρμῶν
 πλήρωσε ἤδη ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα
 δὲν ἔχει πιά κρατήσει τίποτε
 ἀπ' τὰ γνωστὰ σημεῖα τῆς προοπτικῆς
μὲ τὰ ὁποῖα ἔμαθαν νὰ βαυκαλίζονται
 ὅσοι ἀκόμη μόνο ἀπειλοῦνται.
Γιὰ μᾶς πού περάσαμε ἄγρυπνοι
 ὅλη τὴ φρίκη τῆς Ἐρήμου
 δὲν ἔχει μείνει τίποτε νὰ περιμένουμε
 παρὰ μονάχα νὰ θυμούμαστε
καὶ κάπου κάπου νὰ παραμιλοῦμε.

Sydney - Brighton Le Sands 24-3-97

Ο ΑΕΡΑΣ

Ποιός άσχολεΐται σήμερα με τον άέρα
έκτός άν έρχεται σαν τυφώνας
νά ρημάξει τις όρθιες έπιχειρήσεις μας
νά ξεριζώσει δέντρα
και νά κάψει σπαρτά!

"Όσο τά πλοΐα μας ήσαν ιστιοφόρα
άνεμος ήταν ό Έρμής τής κινήσεως
έπρεπε κάθε μέρα άποβραδΐς
νά μαντεύουμε τις διαθέσεις του
για νά μετρήσουμε τó μήκος
του δρόμου τής έπομένης.

Σήμερα μιλούμε για άέρα

όταν πάμε νά περιγράψουμε μονο-
λεκτικά

τò άνοιγμα μιās ανθρώπινης παρουσίας
πληρωτέον επί τῆ έμφανίσει.

Για άέρα άκόμη μιλούμε σήμερα

όταν πουλώντας σπίτι ή μαγαζΐ

κοστολογούμε τις περιρρέουσες δυνατότητες
στη συγκεκριμένη τοποθεσία.

Άέρα λέμε επίσης τó κόκκινο πανΐ
πού τυλίγει τά Δισκοπότηρα στην

"Άγια Τράπεζα

ή καλύπτει όριστικά τó ύπτιο πρόσωπο

κεκοιμημένου λευίτη.

Μά πάνω άπ' όλα άέρας είναι βέβαια

ή φευγάτη ψυχή σου.

Sydney - Brighton Le Sands 3-4-97

ΚΑΚΟΠΟΙΟΣ ΔΥΑΔΑ

Μάθε νὰ ξεχωρίζεις τὴ βία
ἀπὸ τὴν ἀνάγκη
νὰ καταπολεμᾷς τὴν πρώτη
νὰ ξεφεύγεις τὴν δεύτερη.
Μὴ λησμονεῖς: ὁ ἄνθρωπος νικιέται
ἢ φύση κι ὁ Θεὸς
ἐξευμενίζονται.

Sydney - Brighton Le Sands 11-4-97

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

«Δακρύων μήτηρ καὶ πάλιν θυγάτηρ.»

Ἰωάννης τῆς Κλίμακος

Τὸ ξέρω πὼς μοιάζει μονόλογος
 ἢ προσευχή μου
 ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἶναι τελείως ἀσώματος
ὅπως ἐπίσης ξέρω πὼς δὲν χωρᾶ σὲ λόγια
αὐτὸ ποῦ με δένει με τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς.
Ἐν τούτοις σπεύδω ν' ἀρθρώσω
 πρὸ πάντων με δάκρυα
 τὴν αὐθεντικότερη γλώσσα τοῦ ἀνθρώπου
ὅσα Ἐκεῖνος φύτεψε στὸ στῆθος μου
 γνωρίζοντάς τα πρὶν ἀπὸ μένα
 καὶ μάλιστα καταλεπτῶς.
Δὲν πρόκειται λοιπὸν γιὰ ἀναφορὰ
μήτε γιὰ ἐκμυστήρευση μύχιων πόθων
σ' Ἐκεῖνον ποῦ ξέρει τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐσόμενα
κι ὅσα ἀκόμη θὰ μπορούσαν
 νά 'χαν συμβεῖ.
Προσεύχομαι μόνο γιὰ ν' ἀνοίξει ἡ ψυχὴ μου
 σὰν ρόδο στὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα
νά μοσχοβολήσει ἡ ἴδια καὶ νὰ ξεφύγει
τὸν θάνατο τῆς μοναξιᾶς.

Sydney - Brighton Le Sands 14-4-97

ΟΙ ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ

Δέν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητᾶς ἐλευθερία
κι ὁ νοῦς σου νὰ ἴναι στίς ἀποσκευές.
Ὅσο λιγότερες ἐξαρτήσεις
ἀπὸ φθειρόμενα
τόσο πιὸ διαθέσιμος στὴν ἔσω φωνή
ποὺ μπορεῖ νὰ ἴναι μόνο μιὰ τρέλα
ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἴναι καὶ κλήση Θεοῦ.
Πόσο καιρὸ οἱ ἀποσκευές
θὰ ἐξυπηρετήσουν ἀνάγκες;
Συνήθως μᾶς ἐπιβαρύνουν
καὶ κάποτε μᾶς ἀνα-σκευάζουν.

Sydney - Brighton Le Sands 21-4-97

ΤΟ ΠΟΛΥΩΝΥΜΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὸ παιδί ἀναγκάζεται νὰ πεῖ
δὲν ὑπάρχει αὔριο:
φανερὸ πὼς κινδυνεύει ὁ κόσμος.
Κανεὶς δὲν καταφεύγει στὴ φαντασία
ἂν ἔχει ἔστω ψίχουλα πραγματικότητας.
Κεῖνοι ποὺ εἶπαν στὸν ἄνθρωπο νὰ κρύβει
ὅσα νομίζει δικὰ του
μιλώντας ὡστόσο γιὰ ἀξιοπρεπῆ ἀποταμίευση
δίδαξαν πολυώνυμο ἔγκλημα
ἀγνώστου ἀριθμοῦ θυμάτων.
Κάθε μέρα καταμετροῦνται
καινούργια πτώματα.

Sydney - Brighton Le Sands 24-4-97

ΔΙ·Ι·ΣΤΑΜΕΝΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Χθές: Τὸ ἄχθος ποὺ ἀποτινάχθηκε
πρὶν κάμει τὸν ἄνθρωπο χθαμαλό.

Σήμερα: Πλήρης ἐξίσωση μὲ τὴ μέρα.

Αὔριον: Πάντα ἢ ἐλπίδα ἔρχεται σὰν αὔρα.

Sydney - Brighton Le Sands 24-4-97

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΔΑΚΡΥΣΙ

Ἡ ἀπτότητα τῶν ἐπερχομένων
ἄρχισε ἤδη ν' ἀκουμπᾶ
τὸν ὀρίζοντα τῆς καινούργιας ἡμέρας.
Τὰ σώματα τῶν προσδοκωμένων ἐκπλήξεων
δὲν εἶναι ἀκόμη θορυβώδη
καθὼς τὸ βλέμμα τῶν νηπίων δὲν πρόλαβε
νὰ δεσμευθεῖ στὴν αἰχμὴ
συντελεσμένων δοκιμῶν.
Ποιὸς τόλμησε νὰ πιστέψει
πὼς ὁ παρερχόμενος κόσμος
εἶναι μονάχα τετραπέρατος;
Κάθε λεπτὸ περισυλλογῆς
διάψευση τῆς ὀριστικῆς περατότητας
ἀέναη πρόκληση
δοξολογίας ἐν δάκρυσι.

Melbourne 5-5-97

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ κρούστα πού δημιουργεῖ τὸ ζεστὸ γάλα
καθὼς ἀρχίζει νὰ κρυώνει
δὲν εἶναι ἀπλῶς φαινόμενο φυσικῆς·
εἶν' ἡ ἀπόμακρη μέριμνα τῆς Μάνας
νὰ προστατεύσει μὲ χιτώνα ἀραχνοῦφαντο
ἀπ' τὸ διάχυτο κρύο
ἤγγουν
ἀπ' τὸν ἀργὸ δισύλλαβο θάνατο.

Sydney - Brighton Le Sands 10-5-97

ΓΛΩΣΣΟΓΟΝΙΑ

Ἄγκάλιασε τὴν κάθε λέξη
σὰν ζωντανὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο
καὶ θὰ σὲ μῆσει ἀνεπιφύλακτα
στὴν ἰδιωτικὴ τῆς ζωῆ.
Στὴν ἀρχὴ ἦταν φθόγγος μοναχικὸς
σχεδὸν ἀναρθρὸς μυκηθμὸς ζῶου
κάτι ἀβέβαιο ἀνάμεσα σὲ φωνῆεν καὶ σύμφωνο·
ὅμως ἡ ἐπανάληψη ἀπὸ στόμα σὲ στόμα
πλάτυνε τὸν φθόγγο σὲ συλλαβὴ
ὕψωνοντας σὲ πλουτισμὸ τὴν ἀλλοίωση.
Ἔτσι περίπου σχηματίστηκε ἡ λέξη
μονάδα μέλους ἀνέκφραστου·
κι ὅταν οἱ φωνητικὲς ἀποχρώσεις γέννησαν
αὐτοτελῆ μέρη τοῦ λόγου
τότε ἦταν πού ἔλαμψε φῶς ἀνέσπερο
τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Sydney - Brighton Le Sands 17-5-97

ΕΠΙΧΕΙΡΑ

Εἶσαι μελτέμι
ποτὲ δὲν ἦσουν μιὰ ἀπλή
ἀνθρώπινη περίπτωση.
Τὰ θύματά σου πολλά·
σὲ μίσησαν
ὅσοι περίπου σ' εἶχαν ἀγαπήσει.
Πῶς ἄλλωστε νὰ ξεχωρίσεις
τοὺς θαυμαστὲς ἀπὸ τοὺς ἐπίβουλους;

Θεσσαλονίκη 22-5-97

ΚΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

Κάπα καὶ Χι κεφαλαῖο
ἀχόρταγος διασκελισμὸς πρὸς τὸ ἄπειρο,
δεμένο ἀπ' τὴ ρίζα ξεκίνημα
στὴ μέση καρφωμένο.

Θεσσαλονίκη 23-5-97

ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Εἶμαι ἀσφαλῶς τὸ πιὸ χαῶδες πρόσωπο
ἀφοῦ γιὰ σῶμα μοῦ ἔδωκαν
τὴν ἄγνωστη γῆ,
γιὰ φήμη καὶ περίγραμμα
ὠκεανούς καὶ τυφῶνες.

Θεσσαλονίκη 24-5-97

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Μ' ἀνάγκασες νὰ συνηθίσω τὴ στέρση
καὶ τώρα δὲν ἀντέχω τὴν πλησμονή...

Θεσσαλονίκη 24-5-97

ΤΟ ΕΝ-ΣΤΙΚΤΟ

Πῶς τόλμησαν νὰ τὸ ὑποτιμήσουν
δῆθεν λιγότερο ἀπ' τὸ νοῦ
κατώτερο ἀπ' τὸ αἶσθημα;
Τὸ στίγμα εἶναι τοῦ Θεοῦ
στὸ βάθος τῶν κυττάρων
κι ὅποιος δὲν βλέπει ἀπ' τὴν ἀρχὴ
πνίγεται στὰ φαντάσματα.

Θεσσαλονίκη 26-5-97

ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ

Τό 'πε ὁ ποιητής
κι ὁ κόσμος τό 'καμε
«τὰ δανεικὰ φτερά δὲν μεγαλώνουν».
Εὐθύνεται ὁ κόσμος
ἢ ὁ ποιητής;

Θεσσαλονίκη 27-5-97

ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΕΣ ΒΕΒΗΛΩΣΕΙΣ

Ἐργάζεσθαι ἕως ἡμέρα ἐστίν.

Ἰωάν. 9,4

Τὶς πιὸ πολλὰς ὥρες κοιμόταν
ὄχι μονάχα γιὰτὶ ἀγάπησε τὸ κρεβάτι
θεῖα παράλληλο στὸ κορμὶ του
ἀλλὰ γιὰτὶ ἐμπιστεύθηκε τὴ νύχτα
καθὼς δὲν εἶχε πολλὰς ἀξιώσεις
δοσοληψίες καὶ θόρυβο
συνεχόμενες βεβηλώσεις.

Θεσσαλονίκη 27-5-97

ΚΕΝΤΡΟΦΥΓΟΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΜΟΛΟΣ

Σῶμα,
ὁ πανταχόθεν ἐγκλεισμός,
Σῶμα, ἡ πανταχόθεν εὐαισθησία.

Ἄθῆνα (Μακρυγιάννη) 29-5-97

ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ

Στὴ Λίλη καὶ τὸν Νίκο

Γειά σας, τῆς εἶπε εὐγενικά, καθὼς τὸν κοίταξε
ἢ διερχόμενη ὠριμη γυναίκα
κι ἐκεῖνη ἔκπληκτη ρωτᾶ: Μὲ ξέρετε;
ποῦ ἔχουμε γνωρισθεῖ;

“Ὁχι, τῆς λέει αἰφνιδισμένος
εἶναι ἀρκετὸ ποὺ εἴσθε μιὰ κυρία
δυὸ μάτια συνανθρώπου ποὺ μὲ ἀτένισαν
κι ἔνιωσα ὑποχρεωμένος γιὰ τὸ
δευτερόλεπτο

ποὺ ἀπασχόλησα τὴν ὄρασή σας.

“Ἄν χαιρετοῦσα ἐπειδὴ σᾶς ἤξερα
θὰ ἔχα τιμῆσει μόνο μιὰ στιγμή
ἐπιπόλαιης γνωριμίας
μιὰ ἀφυδατωμένη ἀνάμνηση
τὴν ιδιότητά σας ἢ μιὰ ἱστορία.

Τώρα ποὺ χαιρέτησα χωρὶς νὰ σᾶς ξέρω
τιμῶ ὀλόκληρο τὸν ἄνθρωπο ποὺ
βγῆκε στὸ δρόμο

τὴν ἄτυπη συνεργασία μας στὸ περπάτημα
τὴν κοινή μας ἐξάντληση στὴν ἴδια ζέστη.

Νομίζετε πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσω
κι ἄλλα στοιχεῖα ἐπαφῆς;

Ἄθῆνα (Μακρυγιάννη) 30-5-97

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εἶναι πολὺ περίεργο κι ὅμως ἀληθινό:
οἱ λέξεις καὶ τὰ πράγματα δὲν ἔχουν ἀκριβῶς
τὸ ἴδιο νόημα, δηλαδή τὴν ἴδια γεύση
μέρα καὶ νύχτα.

Ὅταν μιᾶς μοιράζεσαι μὲ ἄλλους
εἰκόνες καὶ φαντάσματα
κι εἶναι θαρρεῖς φυσικὸ νὰ ἐξασθενίζουν
τὰ ἴδια ποσὰ
καθὼς ἀπλώνονται κατὰ τὸν νόμο συγχοι-
νωνούντων δοχείων
στὴν κοινοκτημοσύνη φωτὸς καὶ ὀξυγόνου.

Ὅταν ἀντιθέτως σωπαίνεις
γίνεται αὐτομάτως ἡ μέρα νύχτα
ὄλα βυθίζονται μὲ μιᾶς στὸ δικό σου πηγάδι
κι εἶναι ἡ μνήμη μόνο ποὺ ραντίζει
ὄστέα γυμνὰ
ὥσπου ν' ἀνθίσουν εἰς ὄσμην εὐωδίας
ὡς ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 9-6-97

ΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ Σ' ΕΥΝΟΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ

Μετωνυμίες και μεταμορφώσεις
δὲν ἀλλοιώνουν τὸ βάθος σου
μήτε μειώνουν τὴ δύναμη τῆς ταυτότητας
ποὺ σ' ἀποκαθλώνει
ἀπ' τὴν ἀνία τῶν ἐπαναλήψεων
ὅσες φορές σ' εὐνόησαν οἱ ἄνεμοι
ἐπιστροφῆς τῶν ἐφήβων.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 20-6-97

ΝΕΚΥΙΑ

Ποιὸς ἔκοψε ἀπόψε κλαδί ἀπ' τὴν πανσέληνο
κι ἔγιν' ἡ νύχτα σαρκοφάγος Ἀγγέλων;
Τὰ βότσαλα στὸ κύμα πένθιμα φιλιὰ
τὸ γιασεμὶ στὸ φράχτη ἄρωμα λευκὸ
ὕμνος ἐξόδιος πεπεδημένων.

Κασσάνδρα (Καλούτσικο) 28-6-97

ΠΡΟΣΦΩΝΩΝΤΑΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ζηλεύω πού κοιμήθηκες εὐτυχισμένη
 μὲ τὸν Ὀρφέα ὅλη νύχτα στὴν ἀγκαλιὰ
ἐνῶ ἐγὼ μετροῦσα τὶς ὥρες ἄγρυπνος
ὥσπου νὰ ξημερώσει νὰ σὲ διασχίσω
 δηλαδή νὰ σὲ συγχαρῶ
 σῶμα μὲ σῶμα
ὄχι, ὅπως λέμε, μ' ὅλη τὴν ψυχὴ μου.

Κασσάνδρα (Καλούτσικο) 29-6-97

ΑΧΡΙ ΚΑΙΡΟΥ

Ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ποίηση θὰ μείνουν
ἀνυπεράσπιστοι
στὴν εἰσβολὴ τῆς ὁμορφιᾶς
τῆ θλίψης τῆς ὀρφάνιας
κι ὅσο γιὰ τοὺς ἀνίδεους
αὐτοὶ εὐδαιμονοῦν ἄχρι καιροῦ.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 3-7-97

«ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ»

Ἐφοῦ καταδέχθηκαν νὰ ὀργανωθοῦν
συνδικαλιστικὰ
σημαίνει πῶς δὲν ὑπάρχουν πιά ἀντιστάσεις
σ' αὐτὸ τὸν τόπο.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 8-7-97

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ

Τὸ σκοτάδι ἐλλοχεύει
 μὲς στὸ μεσημέρι·
ποιοὶ τοῦ κάνουν πλάτες νὰ σκοτώνει;
Δὲν θ' ἀφήσω ἀνερμάτιστες
 τὶς θηλὲς τῶν δακτύλων
τὸ βλέμμα μου θὰ περιπολήσει
 φιλάργυρα
ὅλη τὴν ἐπιδερμίδα τῆς ἀφῆς.

Ρέθυμνο - Ἀδελφὲ 11-7-97

Ε Σ Υ

Δέν δείχνω παρά μόνο τὸ πρόσωπό Σου.

Πῶλ Ἐλυάρ

Δέν μ' ἐνοχλοῦν οἱ παρόντες
ὅσο ἐξακολουθεῖς νὰ δηλώνεις
θαλερὴ παρουσία.

Οἱ ἀπόντες δὲν μοῦ λείπουν διόλου
ὅποιοι κι ἂν εἶναι
ἄρκει νὰ μὴ θλίβεσαι Ἐσύ.

Ἄθήνα (Μακρυγιάννη) 15-7-97

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ ΙΑΜΑΤΙΚΗ

Κάνει τὶς κινήσεις τοῦ βιολιστῆ.

Γ. Κοντός

Δουλεύομε
ξεκουραζόμαστε
διασκεδάζομε,
ὄλοι ἀσυναίσθητως ἀκολουθοῦμε
τὶς κινήσεις τοῦ βιολιστῆ.
Ἔτσι μονάχα ἐξηγεῖται
πῶς πήραμε γιὰ μουσικὴ τὴν παλινδρόμηση
τὸ σημειωτὸν γιὰ πορεία.

Sydney - Brighton Le Sands 20-7-97

ΑΛΛΑΓΗ ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΥ

Εἶναι καιρὸς πού τὸ ἀποφάσισε
νὰ προσχωρήσει στίς σκιές.
Ἔτσι θά ᾗχει λιγότερα ἔξοδα
μηδαμινές ἀντιστάσεις
καὶ πρὸ παντὸς
ὑποχρεώσεις ἀπροσδιόριστες.

Sydney - Brighton Le Sands 20-7-97

ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

Ὅπως τὸ αἷμα γιὰ τὶς ἀναλύσεις
σ' τὸ παίρνουν ὅταν εἶσαι νηστικός
ἔτσι θὰ πρέπει καὶ ἡ ἀπουσία
νὰ μετριέται μὲ νύχτες
ἂν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἀκρίβεια
τῶν καταμετρήσεων.

Sydney - Brighton Le Sands 22-7-97

ΑΓΝΩΣΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ

Πολλοὶ εἶν' αὐτοὶ ποὺ τὸ πρωὶ δὲν μιλοῦνε
κάποτε μάλιστα δὲν ἀνταποδίδουν
μήτε ἀπλὸ χαιρετισμὸ
λὲς καὶ ἀκόμη συνομιλοῦν μὲ κάποιους ἄλλους
ἢ προσπαθοῦν ν' ἀποτινάξουν
τὰ πλοκάμια τῆς νύχτας.
"Ἄν τέτοια θέλγητρα ἔχει κάθε βράδυ
ὕπνος βραχὺς συχνὰ μετ' ἐμποδίων
γιατί νὰ παραξενευόμαστε λοιπὸν
ποὺ οἱ κεκοιμημένοι δὲν γυρίζουν πίσω;

Sydney - Brighton Le Sands 24-7-97

ΕΡΗΜΗΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ*

Ἄγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν.

Ἡσαίου 43,9

Ὅντως τὰ πράγματα δὲν εἶναι πιά
ἀπλῶς δυσοίωνα
ἤγουν σιωπηρῶς ἀνησυχητικά.
Τόσο πολὺ ἔχουν ἀγριέψει τὰ πράγματα
ὥστε νὰ μὴν μπορεῖς πιά νὰ τὰ πεῖς
πεπραγμένα Θεοῦ ἢ ἀνθρώπου.
Ὅλα τὰ δεδομένα καὶ ζητούμενα
τοῦ κρίσιμου χρόνου
δαιμονικὰ ἀρχιτεκτονημένα
ἐρήμην μαρτύρων
κι ἡ νύχτα μοιάζει νὰ ἔχει κηρύξει πανστρατιά
πεπτωκότων πνευμάτων.

Melbourne 28-7-97

* Χαρισμένο στὸν φίλο Χρῆστο Γιανναρᾶ

ΘΕΜΑ ΟΡΑΤΟΤΗΤΑΣ

*Ἡ ζωὴ μου ὑπῆρξε πάντοτε
ἓνα κρίμα τύχης καὶ πεπρωμένου.*

Ὀλιβερ Σάκς

Τί κρίμα ποὺ στήν ἀλχημεία
τοῦ μυστηρίου ποὺ ἔζησες
δὲν μπόρεσες νὰ δεῖς τὸν διασκελισμὸ
τοῦ ἐν σιωπῇ φθεγγομένου καὶ συνεχῶς κρυπτόμενου
στοὺς ἀφροὺς τῶν κυμάτων
στήν ἀντίσταση τοῦ χάλυβα
στήν προσδοκία τῶν ἐθνῶν!

Sydney - Redfern 9-8-97

ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ

Ὁ βράχος... ἓνα τεράστιο πέτρινο δάκρυ

Allen Ginsberg

Μὲ κοίταζαν ἐπίμονα
ἀλλὰ τὰ μάτια ἔχουν κάτι ἀπὸ
τὴν ἀπιστία τοῦ ἀνέμου·
δὲν στέκουν γιὰ πολὺ πουθενὰ
κι ὅταν μάλιστα κλείνουν δὲν μπορεῖς ποτὲ
μῆτε τὴν κατεύθυνση τῆς φυγῆς νὰ μαντέψεις
καθὼς βυθίζονται στὶς ἀόρατες λίμνες
πρὸ πολλοῦ καταποντισμένων στεναγμῶν
ὀριζοντιωμένων ἰστίων...

Sydney - Brighton Le Sands 17-8-97

ΧΩΡΙΣ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ

Σάν νά μάς κλέψανε τὸ χρόνο
βρεθήκαμε ὅλοι ξαφνικά
δοῦλοι τοῦ ἀπροσδιόριστου
σχισμένοι ἀπὸ τὸ χθές
ἐντοιχισμένοι μάρτυρες
μιᾶς ἀπαρέμφατης ζωῆς
χωρὶς φωνή καὶ μνήμη.

Sydney - Brighton Le Sands 25-8-97

ΘΕΜΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

*Εἴμαστε ἡ κλωστή καὶ θέλουμε νὰ μάθουμε ὄλο τὸ ὑφάδι...
"Ἄς ἀρκεσθοῦμε στὸν πίνακα· εἶναι ἐξ ἴσου καλός.*

Flaubert

Δὲν εἶναι μόνο φιλόθεη συμβουλή
ἢ ὀλιγάρχεια πού συνιστᾷ ἡ σοφία.
Εἶν' ἐπιτέλους καὶ θέμα δικαιοσύνης
νὰ δεῖς ὀλόκληρη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ πίνακα
ἄλλιῶς ματαίως ἐπιφαίνει τὸ φῶς.

Sydney - Redfern 29-8-97

BOOMERANG

Κι ὁ γλάρος ὅλος ὁ γλάρος τοῦ ὄνειρου
θά σχίσει τὸν ὀρίζοντα.

Γ. Σαραντάρης

Κάθε φορά πού πρόσεξα ἓνα σῶμα
ἀδιάφορο ἂν ἦταν κτίσμα
ἔμψυχο ἢ ἄψυχο
μοῦ ἐπέστρεψε τὸ βλέμμα
μαχαιριὰ στὸ κορμί.
Ἡ μνήμη πιά δὲν μπόρεσε νὰ τὸ ξεχάσει
μήτε βεβαίως οἱ πέντε μου αἰσθήσεις.
Στοιχειώνουν φαίνεται οἱ μορφές
πίνοντας αἷμα
κι ἀναπαράγουν φαντάσματα ἔνσωμα
μέχρι σημείου νὰ μᾶς πνίγει τὸ ἀδιαχώρητο
χωρὶς ποσῶς νὰ ὀλοκληρώσουμε
τὸν γύρο τοῦ κόσμου.

Brisbane - Kangaroo Point 30-8-97

ΕΝ-ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

Αὐτοὶ μιλοῦσαν γιὰ χρυσάφι
κι ἐμεῖς ὑμνούσαμε τὸ φῶς.

Sydney-Brighton Le Sands 4-9-97

ΕΠΟΣ ΑΡΡΗΤΟΝ

Νά σέ θαυμάζει ἡ μνήμη
χωρίς ἐπιφωνήματα
νά σέ ζητοῦν οἱ αἰσθήσεις
χωρίς καθόλου κινήσεις
αὐτὸ ὑπῆρξε ἀνέκαθεν
τὸ κρυφὸ ἔπος τοῦ ἔρωτα
ἡ κορυφαία σου φιλοδοξία
ἴσως χωρίς νά τὸ ξέρεις
χωρίς νά τὸ πείς.

Sydney - Perth 6-9-97

ΑΙΩΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Ὅμιλία σημαίνει ὁμοῦ
ὄμιλος καὶ συνόμιλος μὲ τὸν ἄλλο
ὁπότε πιά μαθαίνεις καὶ νὰ ὁμιλεῖς
ἀρθρώνοντας λέξεις ὄχι μονάχα ὡς
ἐκ-φράσεις
τοῦ ἐνδιάθετου λόγου
ἀλλὰ καὶ ὡς δεσμούς πού συλλέγουν
τὰ ἐσκορπισμένα
διαϊωνίζοντας τὸν προσωπικὸ χρόνο
ἔστω καὶ ἀνωνύμως στὰ λεξικά.

Perth - Sydney 8-9-97

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

"Αδिका εἶπαν τὸ ποτάμι
σύμβολο τῆς ρευστότητας·
ὑπάρχει σταθερότερη πορεία
ἀπ' τὸ νερὸ ποὺ δὲν ἐπιστρέφει;

Sydney - Redfern 17-9-97

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑ

Καὶ ναὶ καὶ οὐ καὶ φεῦ καὶ νῦν
λέξεις ἀπλές, μονοσύλλαβες.
Ποῦ βρῆκαν τόση δύναμη νὰ ἐκφράσουν
ὀριστική ἀπόφαση, τελεσίδικη στάση;

Sydney - Brighton Le Sands 20-9-97

ΔΟΣΙΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΟΝΟ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

«Ὁ θάνατος ἀφύτευτος καθ' ἑαυτὸν ἐστίν.»

Γρηγόριος Νύσσης

Κάποια στιγμή κι ὁ κλέφτης ἐπιστρέφει
τὰ κλοπιμαῖα
κι ὁ ψευδορκήσας συγχωρεῖται ἀπολογούμενος
κι ὁ φονιάς μετανοεῖ.
"Ὅλα λοιπὸν μὲ τὸν καιρὸ καταλλάσσονται
ὄχι ὅμως στὴ λογικὴ παλινδρομικῆς κινήσεως
ἀλλὰ πολὺ βαθύτερα
στὸν ὀρίζοντα ποὺ χωρίζει διὰ παντὸς
τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθεια
τὴ θλίψη ἀπὸ τὴν χαρὰ
τὴν ἐνοχλή ἀπ' τὴν εὐγνωμοσύνη.
Ἔτσι, δοσίλογος στὸ τέλος μόνο
ὁ θάνατος.

Sydney - Brighton Le Sands 27-9-97

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

«Όταν ο 'Αινστάιν έγραψε τή βασική του εξίσωση
αυτή προϋπήρχε.»

Roald Hoffmann

Φαντασία λοιπόν εκείνο που
σε μαγεύει χωρίς να σ' έξαντλεϊ
σε κατανύσσει χωρίς να σ' έξουθενώνει
σε κάνει πλούσιο άσύλητο
άλλ' όχι ύβριστή.

Sydney - Brighton Le Sands 27-9-97

ΤΟ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΝ ΤΕΡΑΣ

Ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς εἶναι πού κάνει
ὀλόκληρη πράξη τὴν ἀναζήτηση
ἢ τὴν ἐξανεμίξει σὲ ἀποσπασμα-
τική δοκιμὴ
κάποιας στιγμῆς ἀνεύθυνης
καθὼς ἀνυποψίαστα περνοῦσες
τοῦ Ταύρου τὸν ἀστερισμό.
Τὰ λάφουρα ριψοκίνδυνης ἐκστρατείας
ποτέ δὲν ἦταν ἀρκετὰ νὰ ἐξευμενίσουν
τοὺς νέους ἀντίδικους
μήτε καὶ νὰ παρηγορήσουν τὴν ψυχὴ
στοὺς ἄγνωστους πειρασμοὺς πού προέκυψαν
ἐν εἴδει λογισμῶν
τοῦ εἰκοστέτραώρου.

Sydney - Brighton Le Sands 27-9-97

ΛΥΡΙΚΗ ΑΝΑΣΣΑ

Τὸ ποίημα δὲν τελειώνει ποτὲ
μήτε ἐκπίπτει·
τὰ ἐρωτηματικά καὶ θαυμαστικά
ποὺ κάποια στιγμή ἔπρεπε νὰ συμπτυχθοῦν
σὲ κόμματα, τελεῖες καὶ ἄνω τελεῖες
δὲν λιποτάκτησαν μήτε ζήτησαν νὰ ξαποστάσουν
ὅπως κάνουν οἱ σάρκες ὅταν ἐξαντλοῦνται.
Ἡ ψυχὴ ποὺ δηλώνεται διακριτικὰ
μέσ' ἀπὸ τὰ ἐκάστοτε σημεῖα στίξεως
εἶναι αὐτὴ ποὺ ζητᾷ νὰ δροσίσει τὰ χεῖλη
στὸ αἷμα ποὺ κυλᾷ ὀριζοντίως
γιὰ νὰ τὸ στήσει πάλι κατακόρυφο
στὶς νέες ἀπορίες
στὰ μακρότερα ἐπιφωνήματα.

Sydney - Brighton Le Sands 28-9-97

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΩΝ

Ἡ βαρβαρότητα τῆς ἱστορίας
πὺ σταυρώθηκες γιὰ νὰ μετατρέψεις
σὲ θεία οἰκονομία
ἦταν πολὺ φυσικὸ νὰ σ' ὀνομάσει
ἄκαχο ἄμνὸ ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν
ἄφωνο
καθὼς ἐπίσης καὶ ἰχθὺ σιωπηλὸ
μιὰ καὶ στὴ φύση δὲν ὑπάρχει τίποτε
ἰχθύος ἄφωνότερο.
Ὅμως ἐκεῖνοι πὺ ξέρουν νὰ διαβάζουν
τὴν ἐτυμηγορία τῆς ἄκρας σιωπῆς
ὡς ὀριστικὴ καταδίκη
τρέμουν ὄχι μονάχα τὴ θυσία τοῦ Σταυροῦ
ἀλλὰ καὶ τοῦ σφαγμένου ἀρνιοῦ
καὶ τοῦ ψαριοῦ πὺ ἀγκιστρώθηκε θανάσιμα
τὴν ὥρα πὺ προσπάθοῦσε νὰ χορτάσει
τὴ διατεταγμένη του πείνα.

Sydney - Brisbane 2-10-97

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ

Μὴν ψάχνεις στὸ βάθος
πρὶν ἐξαντλήσεις τὴν ἐπιφάνεια
γιατὶ ὅπως δηλώνει καὶ τ' ὄνομά της
ἐκείνη ἔχει προτεραιότητα ν' ἀποκαλύψει
ὅλα ἐκεῖνα ποὺ θὰ σοῦ ὀξύνουν τὴν ὄραση
νὰ δεῖς βαθύτερα
ἀνεξάρτητα κι ἀπ' τὶς τρεῖς διαστάσεις.

Sydney - Brisbane 2-10-97

THE VEGETARIAN

Τὸ ξέρει πῶς δὲν εἶναι ἀρετὴ
 μήτε κατ-ὀρθωμα
 τί ἄλλωστε νὰ πρωτοανορθώσει κανεῖς
 ἀπὸ τὰ τόσα κατεδαφισμένα
 γύρω καὶ μέσα μας!
 "Ὁμως εἶν' ἓνα βῆμα σιωπηλῆς
 συμπόνιας
 σὰν τὸ ἀτελέσφορο βλέμμα
 συμπαραστάσεως
 σὲ διερχόμενο κατάδικο
 τὸ νὰ μὴ θέλεις σάρκες γιὰ τροφή
 ὅταν αὐτὸ προὔποθέτει βίαιο θάνατο
 γιὰ ζωντανὰ
 πὺ δὲ Θεὸς προγραμμάτισε νὰ
 ζήσουν μαζί σου
 ἀπολαμβάνοντας ὀξυγόνο καὶ φῶς
 μὲ μάτια καὶ πνευμόνια σὰν τὰ
 δικά σου.
 Ποιὸς σοῦ 'δωκε ἀλήθεια τὸ δικαίωμα
 νὰ διαχειρίζεσαι ὡς εὐτελεῖ νομίσματα
 ζωὴ καὶ θάνατο;

Melbourne-Sydney 5-10-97

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ

Γραμμένο ἦταν τὸ τραγούδι
στοῦ γλάρου τὰ φτερά
καὶ καθὼς τ' ἄπλωνε φωτίζονταν ὁ κόσμος·
λόγια κρυφὰ δὲν ἔμειναν ποὺ νὰ μὴ γίνουν
φανερὰ
ὄλα μοσχοβολήσανε
κομμένος δυόσμος.

Sydney - Brighton Le Sands 16-10-97

ΝΟΗΤΕΣ ΣΥΜΠΛΗΓΑΔΕΣ

Ὅσο πιὸ λίγο γράφει κανεὶς
τόσο προσεκτικότερα νὰ γράφει·
δὲν θὰ ἔχει συχνὰ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπανορθώσει
ἀβλεψίες καὶ λάθη ὄχι μονάχα στὸ συλλογισμὸ
ἀλλὰ καὶ στὴν ἔκφραση
κι εἶναι δεδομένα τὰ ἀφιλότιμα
σχεδὸν ὅσο καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀλφαβήτου.
Ἰσχύει ὅμως καὶ τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο:
ὅσο συχνότερα γράφει κανεὶς
τόσο προσεκτικότερα νὰ γράφει·
δὲν θὰ προλάβει νὰ ξαναδιαβάσει
μὲ κριτικὸ βλέμμα
τὰ δικά του γραφτὰ
κι ὕστερα πολλαπλασιάζεται ὁ κίνδυνος
μὲ Ἀχίλλειο πτέρνα μεγάλης ἐκτάσεως.

Sydney - Brighton Le Sands 30-10-97

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΝΤΡΟΠΗΣ

Τὸ σάντουϊτς πού ἄφησα στὸ πιάτο
τὸ ξέρω πὼς θὰ πεταχθεῖ χωρὶς δεύτερη σκέψη
ἀπ' τὴν ἀθῶα ἀεροσυνοδὸ
κι ἄς ἦτανε τελείως ἄθικτο
πράγμα πού τὸ 'κανε ἀκόμη πιὸ δικό σου.
Πετάχθηκε τὸ σάντουϊτς ἀνέγγιχτο
γιατὶ κανεὶς δὲν μᾶς ἔμαθε
πὼς ὅ,τι περισσεύει ἀνήκει στὸν ἄλλο
κι ἄς μὴν εἶναι παρὼν νὰ τὸ διεκδικήσει·
γι' αὐτὸ ὅταν δὲν δίδεται στὴν ὥρα του
κρεμιέται στὸ λαιμό μας
βαρύτερο ἀπὸ λίθο ὀνικό.

Cairns - Brisbane 2-11-97

Η ΥΓΡΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

*Ἡ ὑγρασία τοῦ τζακιοῦ ἀνάδινε μιὰ μυρωδιά
ἀπὸ παλιές φωτιές.*

Sam Shepard

Ὅντως δὲν ἔχουμε πιά ἄλλο τρόπο
νὰ δέσουμε τὸ σπασμένο νῆμα
μιᾶς ξεχασμένης συνέχειας
παρὰ σκαλίζοντας στάχτες
ἐρειπωμένων σπιτιῶν.

Τὸ πῶς θὰ δέσουμε τὴ ζώνη στὸ ἀεροπλάνο
μᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνουν σὲ κάθε πτήση
μὲ τὴ φροντίδα στοργικοῦ δασκάλου
πρόσχαροι ἀεροσυνοδοί.

Τὸ ὅτι ὅμως προηγήθηκε ἡ φωτιά
κι ὄχι μονάχα στὸ τζάκι
καίγοντας μάλιστα κι ὅσα βρῆκε χλωρὰ
μαζί μὲ τὰ ξερὰ κι ἐξαντλημένα
αὐτὸ δὲν χρειάζεται νὰ μᾶς τὸ διδάξουν,
τὸ συντηρεῖ χωρὶς λόγια ἡ ὑγρασία τῆς μνήμης
ἀκόμη καὶ στ' ἄψυχα.

Sydney -Brisbane 10-11-97

ΤΑ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Τὸ ξέρουμε πὼς ἔχεις προβάδισμα
νὰ καῖς τὰ πρῶτα ὅπως καὶ τὰ τελευταῖα
κι ὅσο δὲν βρίσκεις ἀντίσταση
βγάζεις γλῶσσες μακρύτερες καὶ περισσότερες
ἀπ' τὰ κεφάλια τῆς Λερναίας Ὑδρας.
Ἐννοια σου ὁμως καὶ νὰ δεῖς
 τί σὲ περιμένει
ὅπου ἀκουμπήσεις τὸ σίδηρο·
θὰ σὲ φορέσει κατάσαρκα χαίμαλι
καὶ θὰ σὲ κάμει φύλλα-φτερά
στὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney - Brisbane 10-11-97

ΑΘΕΜΙΤΕΣ ΓΕΝΙΚΕΥΣΕΙΣ

*Οί μεγάλοι ἔρωτες εἶναι προορισμένοι
νὰ μείνουν ἡμιτελεῖς, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ κόσμος.*

N. Κολοβός

Αὐτὴ ἡ δῆλωση θὰ παρηγορήσει πολλοὺς
καθὼς ὁ ἄνθρωπος μένει ἀχόρταγος
στὶς ὅποιες δωρεὰν παροχὰς
τοῦ ἀνεξάντλητου κόσμου.

Τὸ μέτρο ὅμως τῆς ἀλήθειας δὲν δίνεται
ἀπ' τὴν ἑξέω συνθῆκες
ιδίως ὅταν ὁ λόγος γιὰ ἔρωτα
τὴν ἐτυμηγορία τὴν παίρνει στὸν τάφο
ὁ παθῶν καὶ μαθῶν.

Brisbane - Rockhampton 10-11-97

«PERSEVERANCE»

Δέν ἦταν λέξι, ἦταν ἠλεκτροπληξία
καθώς τὴν εἶδα στὰ πλευρὰ τοῦ σκάφους
 ποὺ μόλις ἄραζε νὰ ξεφορτώσει
 χοντρές προμήθειες στὸ ξερονήσι.

Ἀκόμη καὶ μισοσβησμένη
δὲν ἔπαυσε νὰ κουβαλᾷ
κάθε ψηφίου της τὴν εὐθεία
 ἢ τὴν καμπύλη
ἀναλλοίωτη ἀπ' τοὺς τροπικοὺς ἥλιους
 τυφῶνες καὶ ναυάγια
 πελαργοὺς καὶ καρχαρίες.

Μονάχη στὰ πλευρὰ τοῦ σκάφους
 χωρὶς ἀριθμὸ νηολογίου
ἢ ὅποιες ἄλλες κοινές ἐνδείξεις
 ὄρκος βαρὺς μονολεκτικὸς
 δοσμένος ἐφάπαξ νὰ ἰσχύει τὸ ἴδιο
 πρὶν καὶ μετὰ τὶς ἐξορμήσεις
 γι' αὐτὸ μὲ μιᾶς τῆ διάλεξα
 μονόγραμμα τῆς ψυχῆς μου.

Great Keppel Island 11-11-97

ΣΧΕΔΟΝ ΦΡΟΥΔΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τό 'ξερε πώς δὲν ἦταν ἐπάγγελμα
 νὰ τὸ ζηλέψεις
οἱ καθημερινὲς συναλλαγές μετ' τὴ θάλασσα·
ὅμως ποτὲ δὲν μπόρεσε νὰ ξεπεράσει
 τὴ μέθη τοῦ γαλάζιου νεροῦ
 τῶν ψαριῶν τὴν ταπείνωση.
'Ο ἔρωτας γιὰ τ' ἄρμενα καὶ τὰ σκαριά
 ἓνας ἄλλος καημὸς
 σχεδὸν φρουδικὴ ἱστορία·
ἀπὸ παιδὶ δὲν μπόρεσε νὰ ξεχωρίσει
 τὰ χέρια του ἀπ' τὰ κουπιὰ
 τὸ ἀνθρώπινο κορμὶ ἀπ' τὴ βάρκα.

Great Keppel Island 12-11-97

ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Συνείδηση δὲν εἶναι ἀπλῶς νὰ ξέρεις
καὶ νὰ φρονεῖς
ἀλλὰ νὰ συναισθάνεσαι καὶ νὰ φοβᾶσαι,
ἀλλιῶς θὰ 'ν' ἡ ψυχὴ σου διχασμένη
καὶ τὸ σῶμα βαρὺ κι ἀδιαίρετο
θὰ σὲ τραβᾷ ὄλο καὶ βαθύτερα
σὲ σκοτάδια τυφλῆς ἀβουλίας.
Νὰ συναισθάνεσαι καὶ νὰ φοβᾶσαι
εἶν' ἓνα πρόγραμμα ἐξαντλητικὸ
ποὺ δὲν τελειώνει
ὅσες ὑπερωρίες κι ἄν δουλέψεις
μέρα καὶ νύχτα ὅλες τὶς ἐποχὲς
τοῦ δίσεκτου χρόνου.

Great Keppel Island 13-11-97

ΛΑΜΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Μοῦ 'παν πὼς δικαιοῦμαι χάριν συντομίας
ἓνα μονάχα γράμμα τοῦ 'Αλφαβήτου
ποῦ νὰ δηλώνει πλήρως ἀλλὰ ὑπαινικτικὰ
ὀλόκληρο τὸ βιογραφικὸ μου σημείωμα
πρὸ πάντων δὲ τὸ φρόνημα ποῦ ἔζησα
καὶ θά 'θελα νὰ ζήσω.

Ἔτσι μοῦ βγήκε λάμδα κεφαλαῖο
ἄνοιγμα καὶ διασκελισμὸς
ἴσων βραχιόνων
κρυφὴ μου ἐξίσωση:
«λάμνω - δακρύζω».

Great Keppel Island 13-11-97

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

*Τις νύχτες, ἂν κι ὅλα ἐπιτρέπονται
ἐν τούτοις τίποτα δὲν γίνεται ἰδιαίτερα πιστευτό.*

Φ. Πατρικαλάκις

“Ὅλοι τὸ ξέρουμε ὅμως δὲν τ’ ὁμολογοῦμε
πὼς τὸ κλίμα τῆς νύχτας πλησιάζει
τὴν ἄκρα ἀνοχή
λὲς καὶ μαζί μὲ τοὺς Δικαστὲς
κοιμοῦνται κι οἱ Νόμοι
ἂν καὶ κανεὶς ἐπίσης δὲν ἀγνοεῖ
πὼς ἀκριβῶς γι’ αὐτὸ πολλαπλασιάζονται
παρατηρητὲς καὶ συνένοχοι.
Γι’ αὐτὸ θὰ χαρακτηρίζα τὴ νύχτα
κατ’ ἐξοχὴν χρόνο διαλείποντος μυστηρίου
χρόνο γενικευμένης ὑποκρισίας
ποὺ ἐνῶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐπαγγελμάτων
ἐπισήμως ἀργοῦν
σχεδὸν οἱ πάντες κατασκοπεύουν τοὺς πάντες
περιεργαζόμενοι τὴν ρευστότητα
γενικῆς ἀνυποληψίας.

Great Keppel Island 13-11-97

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ

«Ούσιαστική σημασία δὲν ἔχει οὔτε τὸ γιατί
οὔτε τὸ πῶς ἔγινε τὸ ἀληθινὸ ἔργο τέχνης,
ἀλλὰ τὸ ἀπλὸ γεγονός ὅτι ἔγινε.»

Κ. Πανιάρας

Ἄλῃθεια του λοιπὸν μοναδική
ἢ γυμνή ὕπαρξή του
ἀνεξαρτήτως ἀπ' τὴν ἱστορία
τὴν γενεαλογία καὶ τὴ σκοπιμότητα.
Τὸ ἔργο τέχνης προῖον τοκετοῦ
συνελήφθη καὶ κυοφορήθηκε ἀπρόβλεπτα
γι' αὐτὸ ἀδιάβλητο ἐξ ὀρισμοῦ
ὅπως κάθε γέννα.
Ποιὸς δικαιούται νὰ γίνει ἐκδοροσφαγεὺς
μπροστὰ σὲ ζωφόρο τοῦ Παρθενώνα;
Ἡ τέχνη δὲν ὀμιλεῖ μῆτε ἀπολογεῖται.
Ἡ τέχνη σημαίνει, ὅταν σημαίνει
καὶ τίποτ' ἄλλο.
Ἡ τέχνη ἐκβάλλει δαιμόνια.
Ἡ τέχνη συνεχῶς βρεφουργεῖ.

Great Keppel Island 13-11-97

ΑΝ ΣΕΒΕΣΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Στὸ τέλος δὲν κερδίζει παρὰ ἐκεῖνος ποῦ ἔχει
τὴ μεγαλύτερη αὐτάρκεια στὴ μοναξιά.

Γ. Μαρκόπουλος

Ἐπάρχουν λέξεις ποῦ ὅσο προχωρεῖ
ἡ ἀνθρωπογνωσία
δὲν ἀχρηστεύονται ἀπλῶς
σὰν παιδικὸ παπούτσι
ποῦ τὸ πέταξε ὁ ἔφηβος.

Πρόκειται γιὰ τόσο οἰκτρὰ ἀποτυχημένες
κατασκευές
ποῦ ἂν σέβασαι τὸν ἄνθρωπο καὶ φοβᾶσαι τὸν Θεὸ
ὀφείλεις νὰ τὶς ἀποσκορακίσεις
ἀπὸ τὸ καθημερινὸ σου λεξιλόγιο
ἀφήνοντας στὸ ἀπυρόβλητο
τὰ μουσειακὰ μόνον κείμενα
τῶν βιβλιοθηκῶν.

Τέτοια περίπτωση ἢ λέξη αὐτάρκεια
σχεδὸν συνώνυμη μὲ τὴ λέξη αὐτοκρατορία.
Δὲν συζητῶ ἂν ὑπάρχουν ἀκόμη Αὐτοκράτορες
ὅμως δικαιούμαι νὰ ρωτήσω:
ποιὸς γνωρίζει σήμερα ἐπαρκῶς τὸν ἑαυτὸ του
γιὰ νὰ δηλώνει πόσο ἢ τί τοῦ ἀρκεῖ;
Ἄσφαλῶς μένουμε πιὸ κοντὰ στὰ
πράγματα
καὶ πρὸς τὸ Θεὸ εὐλαβέστεροι
ἂν ἐκεῖ ποῦ λέγαμε αὐτάρκεια
μιλοῦμε στὸ ἐξῆς γιὰ ὑπο-μονή.

Great Keppel Island 14-11-97

ΤΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ ΤΡΙΤΟ

Ὁ μεγάλος νικημένος εἶναι ἡ σιωπή.

Gabriel Garcia Marquez

Θά 'ταν ὀρθή αὐτή ἡ δήλωση
ἴσως ἀκόμη καὶ μεγαλειώδης
ὑπὸ ἓνα ὅμως ἀπαράβατον ὄρο:
ὅτι δὲν θά 'χε λειτουργήσει προηγουμένως
κανένα εἶδος ἀνθρώπινου λόγου
κι ἄς ἔδειχνε ἔτσι ἀδιαμφισβήτητη
ἡ δεσποτεία τῆς σιωπῆς.
'Απ' τῆ στιγμῇ ποὺ ἀρθρώθηκαν
οἱ πρῶτοι φθόγγοι
κι ἀνοίχθηκαν ἀνεμπόδιστες ὄλες
οἱ πιθανὲς δολιχοδρομίες τοῦ νοῦ
εἶχαν ἀρχίσει ν' ἀνατρέπονται ἄρδην
οἱ συσχετισμοὶ τῶν δυνάμεων
σὲ σημαῖνον καὶ σημαινόμενο.
Τότε ἦταν ποὺ γεννήθηκαν ἀπροβλέπτως
οἱ τέως ἄγνωστες ἀποσιωπήσεις
ποὺ καταγράφηκαν βέβαια αὐτοδικαίως
στὸ ἐνεργητικὸ τῆς σιωπῆς.

Great Keppel Island 15-11-97

ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΤΙΜΗΜΑ

*Ὅ,τι λέω ἀκυρώνεται
ἐκτός κι ἂν δὲν εἶπα τίποτα.*

S. Beckett

Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ πεῖς κάτι
χωρὶς νὰ νιώθεις τὴν κρυφὴ ἀγωνία
 πὼς δὲν εἶπες τίποτα
παρ' ὅλο πὺ γνωρίζεις πόσο ἔψαξες
 νὰ βρεῖς τὶς λέξεις
ὅσο πιὸ παρθένες γινόταν γιὰ ν' ἀποφύγεις
 τὰ διαφορούμενα.

Ίσως αὐτὸς ὁ φόβος τῆς ματαιοπονίας
νὰ 'ναι τὸ ἄγνωστο τίμημα κι ὁ καθαρισμὸς
γιὰ τὸ ὅτι τόλμησες νὰ πεῖς τὴν ἀλήθεια
μὲ χεῖλη ἀκάθαρτα ἐν μέσῳ λαοῦ
ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος,
 σὺν τὸν Ἡσαΐα.

Great Keppel Island 16-11-97

ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΕΡΙΝΥΕΣ

Εἶχαμε πεῖ νὰ φύγουμε πρὶν ξημερώσει
ἀπ' τὸ μικρὸ νησί
μὴν καταφθάσει ἄνεμος ἐκδικητῆς
καὶ μᾶς τσακίσει τὸ σκάφος
γιὰ ὅσα πάλι τολμήσαμε
στὸν κόρφο τῆς θάλασσας.
Τὰ ψάρια βέβαια ὅπως πάντα
δὲν εἶχαν διαμαρτυρηθεῖ
μήτε οἱ σπηλιές τῶν βράχων·
ὅμως ἡ πανσέληνος μᾶς γύμνωσε
μέχρι τὸ κόκκαλο
κι ὅλων μας ἡ τύχη εἶχε κριθεῖ.

Great Keppel Island 17-11-97

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Πάρε γραμμὴ ἀπὸ 'κει πὸ βούλιαξε
ὁ ἥλιος
καὶ τράβα ἴσια στὴν καρδιά τοῦ
μεσονυκτίου
νὰ προφθάσεις τὰ θύματα.
Ἡ νέα νύχτα παραλλαγὴ
στὸ ἴδιο σκοτάδι
δὲν ἐπιτρέπει νὰ προβλέψεις
πῶς θὰ ἐξελιχθεῖ
ιδίως μὲ τίς παγίδες καὶ τὰ θέλγητρα
τῶν μικρῶν ὠρῶν.
Τότε ἀκριβῶς εἶναι πὸ γίνεται
πιὸ δυσεύρετο
τὸ διανυκτερεῖον φαρμακεῖο
κι οἱ πρῶτες βοήθειες ἐξασφαλίζονται
ἀπὸ φύλακα Ἄγγελο.

Great Keppel Island 18-11-97

ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ ΤΥΨΕΙΣ

Τό 'δα πολλές φορές νὰ σπαρταρᾶ
μέσα στὸν πλαστικὸ κουβᾶ
τὸ πιασμένο ψάρι
κι εἶπα δὲν ξαναπάω στὸ ψάρεμα.
Μετὰ θυμήθηκα τὴ νύχτα τοῦ Πέτρου
μὲ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους
ποὺ ἔχοντας ἐναντίο τὸν ἄνεμο
δὲν ἔπιασαν τίποτα
μέχρι ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς
τοὺς ἄλλαξε τὸ δίχτυ.
Ἔτσι λυτρώθηκα ἀπ' τὶς πρόχειρες τύψεις
ξεχνώντας πάλι πὼς μπορεῖ νὰ 'μουν ἐγὼ τὸ ψάρι
καὶ ξανάγινα ψαράς
μένοντας ὅμως πάντα Φαρισαῖος.

Great Keppel Island 18-11-97

Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Ὁ καθένας καὶ τὸ τοπίο του.

Γ. Σκαμπαρδώνης

Ἐνα τοπίο δὲν ὀρίζεται πρωτίστως
ἀπὸ γεωγραφικὲς συντεταγμένες
μήτε ἀπ' τὰ περιεχόμενα τῶν περάτων
σὲ ἀντικείμενα καὶ δεδομένα ἀναλογιῶν.
Ψυχὴ τοῦ τοπίου εἶναι πάντα οἱ ἀναμνήσεις
φέρνοντας πίσω μορφὲς ποὺ στοίχειωσαν
φωνές ποὺ δὲν ἀκούγονται πιά
χρώματα ποὺ γλίστρησαν στὴ νύχτα
πρὶν τὰ χρυσώσει
τὸ τελευταῖο ἡλιοβασίλεμα.

Great Keppel Island 19-11-97

Η ΑΔΙΑΙΡΕΤΗ ΔΥΣΤΥΧΙΑ

Για τὶς περισσότερες θλίψεις σου
 πὺ συμποσοῦνται
 σὲ ἀδιαίρετη δυστυχία
 νὰ ξέρεις πὺς δὲν φταῖνε τὰ ἔξω
 ὅσο ἡ δική σου εὐαισθησία
 πολλές φορές ἀπροσδιόνυση.
 Μικρὸ παράδειγμα πάρ' τὶς κουρτίνες
 στὸ θερινὸ δωμάτιο πὺ φιλοξενεῖσαι·
 τί φταῖνε οἱ ἔντονες καφετὶ πινελιές
 πὺ πᾶν νὰ σπάσουν τὴ μονοτονία
 στὸ κοκκαλὶ τοῦ ὑφάσματος
 ἂν ἐσὺ καθὼς τὶς κολπώνει ὁ ἄνεμος
 βλέπεις τὸ σπίτι νὰ γεμίζει
 ἱπτάμενες νυχτερίδες
 ἢ φύλλα δέντρων πὺ πέφτουν τὸ φθινόπωρο;

Great Keppel Island 19-11-97

ΑΦΥΛΑΧΤΕΣ ΑΕΙΕΣ

Τί θές νά ξέρει ἀπὸ λυρικούς συνειρμούς
ὁ ἀνίδεος φύλακας
πού τὰ καθήκοντά του εἶναι αὐστηρῶς καθορισμένα
νά φυλάει τὴ φάρμα
ὅταν λείπουν οἱ νοικοκυραῖοι
νά καθαρίζει τὰ λούκια ἀπὸ φύλλα
νά φροντίζει ζῶα καὶ φυτὰ τοῦ κήπου
ἢ νά παρακολουθεῖ τοὺς λογαριασμοὺς
ἤλεκτρικοῦ, τηλεφώνου καὶ νεροῦ;
Πῶς θές αὐτὸς νά καταλάβει τὴν πληγὴ
πού σοῦ φύτεψε στὸ στῆθος
ὅταν χωρὶς νά σὲ ρωτήσῃ ξεριζῶνε
τὴν φανταχτερὴ pointiana
πού κάθε χρόνο συγκέντρωνε
τὰ ἔγχρωμα πουλιά;
Αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ἀτυχήματα
ὅπως ξέρεις
δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀναπόφευκτα
στὸν ἰδιωτικὸ μας μικρόκοσμο
εἶναι καὶ τελείως ἀπρόβλεπτα
κι οὔτε πού μπορεῖς ν' ἀσφαλίσεις
νοσταλγίες, ἀναμνήσεις καὶ συνειρμούς.

Great Keppel Island 19-11-97

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Τὸ αἰχμηρὸ ἀντικείμενο ποῦ σοῦ σκίζει
τὴ σάρκα
μπορεῖ νὰ ᾖ μικρὸ ἕως ἐλάχιστο
ἀλλὰ ἡ πληγὴ ποῦ ἀφήνει στὸ κορμί σου
δὲν ἔχει σχέση μετὰ τὸ δικό του μέγεθος
καὶ τὴν ὀρμὴ
ὅσο μετὰ τίς δικές σου κινήσεις
καὶ μετὰ τὴ διάρκεια τοῦ χρόνου
ποῦ οἱ συνθήκες ἐξασφαλίζουν στὴν ἐπαφή.

Great Keppel Island 19-11-97

ΑΕΙΘΑΛΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

Στὰ τροπικὰ μέρη τὰ ρευστὰ στοιχεῖα
 γίνονται ἀκόμη ρευστότερα·
κυρίαρχο ζεῦγος ἡ βροχὴ κι οἱ ἀέρηδες
καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ψυχὴ γίνεται ψάρι.
Σοῦ λείπει ἡ δυνατότητα νὰ προβλέψεις
καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθεῖς·
 ὅμως γιὰ ὅλ' αὐτὰ σ' ἀποζημιώνει
ἀειθαλῆς καταπράσινη θάλασσα.

Great Keppel Island 20-11-97

ΣΧΗΜΑΤΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ

Νὰ μὴν περάσει ἀπαρατήρητο
τὸ πέταγμα τοῦ γλάρου
μήτε τοῦ κύκνου ἢ κορμοστασιά
τὰ εὐγενέστερα δείγματα
ἀνιδιοτελοῦς φυσιολογίας.

Great Keppel Island 20-11-97

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ

*Ἡ προσέγγιση μέσ' ἀπὸ τὴν αἴσθησι «ἀπουσίας»
ἀποκτᾶ μεταφυσικὴ διάστασι.*

Γιάννης Μπόλης

Ἄλλοτε σοῦ ἔλειπε κάτι καὶ δὲν μιλοῦσες
ἴσως μάλιστα καὶ νὰ προσπαθοῦσες νὰ
κρύψεις τὴν ἔλλειψι
σὰν νὰ ἴσους φταίχτης ἐσύ.
Σήμερα βέβαιος πιά πὼς κανεὶς δὲν προσέχει
τί στερεῖται ὁ ἄλλος
ἀγωνίζεσαι μόνος νὰ πορευτεῖς ὅπως-ὅπως
κάνοντας τὴν ἀπουσία ἀπέραντο ἀγρὸ
ιδιωτικοῦ θερισμοῦ.

Great Keppel Island 20-11-97

ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἔτσι τελειώνουν οἱ φωνές
καὶ σταματοῦν τὰ τύμπανα
ἐν μέσῃ μεσημβρία
κι ἂν δὲν προλάβεις νὰ σκεφθεῖς
ἓνα στερνὸ «Κύριε ἐλέησον»
φεύγεις τυφλὸς κι ὀλόγυμος,
χαμένη εὐκαιρία!

Great Keppel Island 20-11-97

ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΑΣ ΒΙΩΜΑΤΑ

Ὅχι ἄλλα ἀνέκδοτα, δὲν ἐντυπωσιάζουν
μῆτε πιά ἱστορίες φανταστικές·
τὰ καθημερινά μας βιώματα
ξεπερνοῦν ἀπείρως
τὴν πιὸ ὀργιαστικὴ φαντασία
καὶ δὲν προφθαίνουμε νὰ καταγράψουμε
οὔτε κἂν γενικὲς κατηγορίες
τοῦ ἀπίθανου πραγματικοῦ
μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸ τιθασεύσουν
οἱ γενιὲς ποὺ θά 'ρθουν.

Great Keppel Island 20-11-97

«ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ»

Ἐκινητοῦν καμιά φορά τὰ δένδρα
σάν τὶς πέτρες
προκλητικὴ σταθερότητα
πλάι σὲ τόσα ρευστὰ
βέβηλη ἀναίρεση τοῦ λόγου τοῦ Ἡρακλείτου.
Ἄς σημειώσῃ ἐν τούτοις
ὁ προσεκτικὸς ἀναγνώστης
τὸ διαφοροῦμενο «καμιά φορά»!

Great Keppel Island 20-11-97

FISHERMAN'S BAY

Οἱ ἀνεμότρατες ἐπιστρέφουν ἀπόψε
ἀργά, ἐπιβλητικά
μὲ ἀναπεπταμένες ἐγκάρσια
τὶς σιδεριές τῶν δικτύων
γιὰ νὰ προστατευθοῦν στὸ παραδοσιακὸ
Fisherman's Bay
ἀπ' τὸν αἰφνίδιο ἄνεμο.
Οἱ ἀνεμότρατες ἀπόψε δὲν μοιάζουν
καθόλου μ' ἄψυχα σκαριά
ποὺ τὰ κινεῖ τυφλά μιὰ ξένη δύναμη
πιὸ πολὺ μοιάζουν μὲ γιγάντιους Ἄετους
ποὺ μόλις προσθαλασώθηκαν
σταλμένοι ἀπὸ ἐξωγήινους
κι ἡ περιέργειά μας γιὰ τὴν ἄγρα
μεταμορφώθηκε κι αὐτὴ σὲ πανικό.

Great Keppel Island 22-11-97

Η ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἀνακατεύοντας τὴ θλίψη μὲ τὴ λογική.

S. Heaney

Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ συνταγή
γιατὸ ποίημα
μόνο ποὺ δὲν προδίδει ὀλόκληρο
τὸ μυστικό:
σὲ τί ἀναλογία νὰ βρίσκεται
ἡ θλίψη
γιατὸ νὰ μὴ λείπει ἡ μουσική·
ἡ λογική
γιατὸ νὰ σώζεται ἡ ἀλήθεια.

Rockhampton 23-11-97

Ο ΑΛΑΦΡΟΪΣΚΙΩΤΟΣ

*Τὰ παιδικά μου χρόνια εἶναι γεμάτα καλαμιές.
Ξόδεψα πολὺν ἄνεμο γιὰ νὰ μεγαλώσω.*

Ἐλύτης

Ἄλλοι ξοδεύουν περίσσιες θερμίδες
καὶ μεγαλώνουν βέβαια κι αὐτοὶ
τις διαστάσεις των
ἀλλὰ μονάχα στὴν ὀριζόντιο.

Ὁ ποιητής, ἔχοντας προσεταιρισθεῖ
ὀριστικά τὸν ἄνεμο
ἀντιδικεῖ διὰ βίου
μὲ τὸ νόμο τῆς βαρύτητας.

Πῶς ὕστερα νὰ κατηγορήσεις τοὺς
ἄλλους

ποὺ τὸν φωνάζουν ἀλαφροῖσκιωτο
κλέβοντάς του παντοῦ τις θερμίδες;

Melbourne 25-11-97

ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΜΕΣΟ

Ἄλλοτε ἡ λευκὴ σελίδα
ἦταν σεντόνι δροσερὸ
ἀπλωμένο στὸν ἥλιο
σαγήνη πού φιλοδοξοῦσε νὰ παγιδεύσει
ἀόρατους κραδασμούς τῆς ψυχῆς
σὲ μαῦρα ἱερογλυφικά μὲ σχῆμα πτηνῶν
πού τὰ εἶπαμε γράμματα.
Σήμερα ἡ λευκὴ σελίδα
ἔγινε φῶς ἐκτυφλωτικὸ
ὀρόσημο σοφίας ἀνέφικτο
ἡ ὑψίστη ἀκρόρεια
τοῦ ἀνέκφραστου λόγου.

Sydney - Carss Park 28-11-97

ΜΝΗΜΗ ΚΡΑΤΥΛΟΥ

Ἄπ' τὸ φάος στὸ χάος
ἓνα γράμμα μονάχα
ἓνα βῆμα μονάχα κι ὄχι μακρὺ
ὄχι ὀλόκληρη λέξη
μήτε κὰν φώνημα.
Προσοχὴ στὰ σύμφωνα
πρὶν συμφωνήσεις,
δοκιμὴ στὰ φωνήεντα
πρὶν ἐκταθεῖς.
Σαθρὰ τὰ ἄρθρα
κοντὰ τὰ ἄκρα
μακριὰ τὸ γένος
μὴ γίνεσαι ξένος
ὅταν δεῖς τὸ εἶδος
μεῖνε στὸ μένος.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 4-12-97

ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΣΑ ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΙΑ

Ὁ ποιητὴς γράφει γιὰ νὰ πεῖ ὅτι δὲν γράφει.

Ζ. Σαμαρᾶ

“Ἄν γράφει ὁ ποιητὴς
εἶναι μονάχα γιὰ νὰ μαρτυρήσει
ὅτι τὰ πάντα εἶναι ἄρρητα·
κι εἶναι τῷ ὄντι σὰν νὰ μὴν ὑπάρχουν
ἀφοῦ δὲν ὑποτάσσονται.

Κωνσταντινούπολις 7-12-97

ΕΝ ΠΛΗΡΕΙ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

*Σὲ δρόμους μὲ ἄπειρες στροφές
σὰν ἔντερα προβάτου.*

Ezra Pound

Πολλές φορές οἱ δρόμοι μας
γίνονται ἀνεξιχνίαστοι
κι ἄς ἦταν τὸ ξεκίνημα
ὀλόλευκος ὄρθρος
ὑποταγμένο ἐν πλήρει ἀμηχανία
στὸ αἶτημα
τοῦ «εὐλογητὸς ὁ Θεός».

Athens - Bang-Kong 19-12-97

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΑΣ ΟΝΟΜΑ

*Μέσα στο βλέμμα σου άτονει
ή πιό μεγάλη παρομοίωση.*

Γιάννης Εύσταθιάδης

“Αν είχαμε υποψιασθεῖ ἐκ τῶν προτέρων
πόσες γλῶσσες μιλεῖ συγχρόνως
τὸ ἀνθρώπινο βλέμμα,
ἴσως ζητούσαμε ἀπ’ τὸ Θεὸ
περισσότερα μάτια
λιγότερα δάκτυλα.

“Αν είχαμε προσέξει πῶς σβήνουν οἱ
λεπτομέρειες
προοδευτικὰ σὰν φωτοσκιάσεις
καθὼς συμφιλιώνουν τὰ περιγράμματα
τῶν σωμάτων
μὲ τὴν περιχωροῦσα ἀοριστία τοῦ
τοπίου,
θά ’χαμε κρατήσει τὸ πρῶτο μας ὄνομα
καὶ θὰ ὑπογράφαμε ΦΩΣ.

Bang-Kong-Sydney 20-12-97

ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΑΝΤΕΙΣ

Νιώθεις πώς γίναμε ἕνας κόσμος ἀπὸ ἐλπίζοντα ἐρείπια;

M. Καλαντζόπουλος

Ἔτσι πὺ πᾶμε θὰ φτάσει γρήγορα ὁ καιρὸς
πὺ κανεῖς δὲν θὰ τολμᾷ νὰ πεῖ
ὀλόκληρο τ' ὄνομά του
φοβούμενος πὺς ὁ ἄλλος δὲν προλαβαίνει
νὰ τ' ἀκούσει
ὅπως συμβαίνει μὲ τις ἠλεκτρονικὲς λέξεις
σὲ φιλμ ξενόγλωσσο ντουμπλαρισμένο.
Ἔτσι ἀπλώνοντας τὸ χέρι στὴν πρώτη συνάντηση
θὰ ρίχνουμε πυροβολισμὸ τ' ἀρχικά μας
καὶ θὰ μαντεύουμε στὴ συνέχεια μόνο ἀπ'
τὸ βλέμμα
ἂν ἄνοιξε παράθυρο ἢ ὁ καιάδας.

Sydney - Brighton Le Sands 24-12-97

ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ (B)

*Εἶμαι ἓνα τοπίο
ἀπὸ παλιότερο ὄνειρο.*

M. Καλαντζόπουλος

Ἔτσι μονάχα ἀντιλαμβάνομαι
τὸν ἑαυτό μου
γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ἐξηγήσω μιὰ σχεδὸν
ἐγγενῆ καθυστέρηση
στὶς ἐξωτερικὲς σχέσεις μου μὲ
τοὺς ἄλλους.
Γιὰ ἐσωτερικὲς σχέσεις δὲν θὰ μιλήσω
γιατὶ αὐτὲς εἶναι βέβαια
ἐξ ὀλοκλήρου αὐτιστικὲς
καὶ κινδυνεύεις νὰ σὲ σύρουν σὲ δικαστήρια
γιὰ συκοφαντικὴ δυσφήμιση
ἂν τολμήσεις νὰ δηλώσεις συγγένεια
μ' ὅποιονδήποτε
σὲ θέματα βαθέως προσωπικά.

Sydney - Brighton Le Sands 25-12-97

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

Τὸ πράσινο δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα χρῶμα
εἶναι τὸ θαλερὸ τρίχωμα τῆς γῆς·
κάνει τὸ χῶμα νὰ ἐκπέμπει
χλοερὲς ἀνταύγειες
ἐνῶ ὅλα τ' ἄστρα ποὺ φέγγουν στὸ ἔρεβος
σπανίως ὑπαινίσσονται
ὑποψία ζωῆς.

Sydney - Carss Park 30-12-97

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἐπιφυλάξεις	11
2. Κούραση	12
3. Τὰ εὐθέως ἀνάλογα	13
4. Ὁ φονικὸς μαγνήτης	14
5. Χαρταετός	15
6. Καταργημένα προνόμια	16
7. Οἱ καθαρμοὶ τοῦ Περσέα	17
8. Τὸ νόμισμα καὶ ὁ κανόνας	18
9. Ἐπίκληση καὶ διαμαρτυρία	19
10. Ἀνταποκρίσεις	20
11. Ἡ τιμὴ τῶν ὀρυκτῶν	21
12. Ἡ ὑγρὴ παρθένος	22
13. Ἡ γλῶσσα εἶναι ἄρωμα	23
14. Στὰ ἴχνη τοῦ θαύματος	24
15. Μᾶς ἀπειλοῦν	25
16. Τὸ ἐπαρκές νεῦμα	26
17. Λυρικὴ προέκταση	27
18. Πράσινα χέρια	28
19. Ἡ νύχτα εἶναι τέχνασμα	29
20. Ὁ ριψοκίνδυνος	30
21. Στοιχεῖα ταυτότητος	31
22. Ἔρωσ ἀσίγαστος	32
23. Τὸ πλήρες ἀπήχημα	33
24. Πανηγύρι στὸ φῶς	34
25. Ὅπως ὁ κεραυνὸς ἢ τὸ γεράκι	35
26. Equipox	36
27. Σὲ πλήρη ἀμηχανία	37
28. Τὸ πλοῖο μὲ τὸ σημειωτὸ ἐκτόπισμα	38
29. Ἀπλῶς ἀμήχανοι	39
30. Σχολὴ ἀγιογραφίας	40

31. Ἡ ἐπόμενη μέρα	41
32. Συν-ήθειες	42
33. Τὸ διαλεῖπον αἶνιγμα	43
34. Ἐρώτημα σὲ κλίμα ἐπιφωνήματος	44
35. Ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι ἀπουσία	45
36. Χρονικὸ χωρὶς ἡμερομηνία	46
37. Post eventum	47
38. Ὁ ἀέρας	48
39. Κακοποιὸς δυάδα	49
40. Ἡ προσευχή	50
41. Οἱ ἀποσκευές	51
42. Τὸ πολυώνυμο ἔγκλημα	52
43. Διϊστάμενες διαστάσεις	53
44. Δοξολογία ἐν δάκρυσι	54
45. Εἰκόνες	55
46. Γλωσσογονία	56
47. Ἐπίχειρα	57
48. Κρόνος καὶ χρόνος	58
49. Αὐτογνωσία	59
50. Διαμαρτυρία	60
51. Τὸ ἔν-στικτο	61
52. Πρόγνωση καὶ προορισμός	62
53. Συνεχόμενες βεβηλώσεις	63
54. Κεντρόφυγος καὶ κεντρομόλος	64
55. Σημεῖα ἐπαφῆς	65
56. Λέξεις καὶ πράγματα	66
57. Ὅσες φορές σ' εὐνόησαν οἱ ἄνεμοι	67
58. Νέκυια	68
59. Προσφωνώντας τὴ θάλασσα	69
60. Ἄχρι καιροῦ	70
61. «Πανελλήνιος Ὀμοσπονδία Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως»	71
62. Σωματικὴ ἐγρήγορη	72
63. Ἐσύ	73
64. Ἀλληγορία ἱαματικὴ	74
65. Ἀλλαγὴ μεταβολισμοῦ	75

66. Τὸ μέτρον τῆς ἀπουσίας	76
67. Ἄγνωστα θέλγητρα	77
68. Ἑρῆμην μαρτύρων	78
69. Θέμα ὁρατότητας	79
70. Μάτια καὶ δάκρυα	80
71. Χωρὶς φωνὴ καὶ μνήμη	81
72. Θέμα δικαιοσύνης	82
73. Boomerang	83
74. Ἐν-διαφέροντα	84
75. Ἐπος ἄρρητον	85
76. Αἰωνίζοντας τὸν χρόνον	86
77. Συκοφαντία	87
78. Τὸ μικρὸ εἶναι τὸ μέγα	88
79. Δοσίλογος στὸ τέλος μόνο ὁ θάνατος	89
80. Φαντασία	90
81. Τὸ χρυσόμαλλον τέρας	91
82. Λυρική ἀνάσα	92
83. Ὁ λόγος ἀμνῶν καὶ ἰχθύων	93
84. Ἀνεξαρτήτως τῶν τριῶν διαστάσεων	94
85. The vegetarian	95
86. Συλλεΐτουργο	96
87. Νοητὲς συμπληγάδες	97
88. Στιγμιότυπα ντροπῆς	98
89. Ἡ ὑγρασία τῆς μνήμης	99
90. Τὰ πρεσβεῖα τῆς φωτιᾶς	100
91. Ἀθέμιτες γενικεύσεις	101
92. «Perseverance»	102
93. Σχεδὸν φροῦδική ἱστορία	103
94. Συνείδηση	104
95. Λάμδα κεφαλαῖο	105
96. Πορτραῖτο τῆς νύχτας	106
97. Τὸ ἔργο τέχνης	107
98. Ἄν σέβασαι τὸν ἄνθρωπον	108
99. Τὸ ἀπρόβλεπτο τρίτον	109

100.	Τὸ ἄγνωστο τίμημα	110
101.	Θαλασσινὲς ἔρινύες	111
102.	Παραλλαγή στὸ ἴδιο σκοτάδι	112
103.	Πρόχειρες τύψεις	113
104.	Ἡ ψυχὴ τοῦ τοπίου	114
105.	Ἡ ἀδιαίρετη δυστυχία	115
106.	Ἀφύλαχτες ἀξίες	116
107.	Ἡ δύναμη τῶν παραμέτρων	117
108.	Ἀειθαλὴς θάλασσα	118
109.	Σχήματα πτερόεντα	119
110.	Στοχαστικὲς προσαρμογές	120
111.	Αἰφνίδιος θάνατος	121
112.	Τὰ καθημερινὰ μας βιώματα	122
113.	«Τὰ πάντα ρεῖ»	123
114.	Fisherman's Bay	124
115.	Ἡ συνταγή	125
116.	Ὁ ἀλαφροῖσκωτος	126
117.	Τὸ διάμεσο γίνεται ἄμεσο	127
118.	Μνήμη Κρατύλου	128
119.	Εὐεργετοῦσα ματαιοπονία	129
120.	Ἐν πλήρει ἀμηχανία	130
121.	Τὸ πρῶτο μας ὄνομα	131
122.	Μαθητευόμενοι μάντις	132
123.	Αὐτοπροσωπογραφία (β)	133
124.	Τὸ πράσινο	134

